

Philemon: A Biblical Greek Visual Reader
CC0 2025 by Sawyer Moranville and Mezhusevi Zutso
Published by Lingua Deo Gloria Publishing
Collegeville, PA 19426

This work is freely given. All of this publication may be shared, translated, or copied freely without limitation and without permission. To learn more about this open license, visit <https://copy.church/free/>



For the free PDF please visit LinguaDeoGloria.com
Full vowelized text of the Westcott-Hort Greek New Testament accessed at hangl.net

Cover Design and Book Formatting: Sawyer and Kara Moranville
Illustrations: Generated by Adobe Photoshop AI and ChatGPT 4o
Greek Questions, Answers and Commentary written by Mezhusevi Zutso

Lingua Deo Gloria Publishing
ISBN:

BRIEF LIST OF ABBREVIATIONS AND MARKS

TENSE

PRES = Present
IMPF = Imperfect
AOR = Aorist
FUT = Future
PERF = Perfect
PPF = Pluperfect
FPF = Future Perfect

PART OF SPEECH

V = Verb
N = Noun
ADJ = Adjective
ADV = Adverb
INT = Interjection
PREP = Preposition
PTCP = Participle
PTCL = Particle

GENDER

M = Masculine
F = Feminine
N = Neuter

VOICE

ACT = Active
MID = Middle
PAS = Passive

MOOD

IND = Indicative
SUB = Subjunctive
IMPV = Imperative
INF = Infinitive
OPT = Optative

MISCELLANEOUS

A command (!)
One word is derived from another similar word (>)
Two words have the same meaning (=)
Two words are roughly equivalent in meaning (~)
Opposites (↔)

NUMBER

S = Singular
P = Plural

PERSON

1 = First Person
2 = Second Person
3 = Third Person

CASE

NOM = Nominative
GEN = Genitive
DAT = Dative
ACC = Accusative
VOC = Vocative

PARSING INFORMATION AND FOOTNOTES

Every word that appeared in the Greek New Testament (GNT) less than fifty times is placed at the bottom of the page in a footnote. Verbs appear with their corresponding infinitive forms. Simple, uncontextual glosses and parsing of verbs and participles (Tense, Voice, Mood, Person, Number) were also provided to aid student learning and comprehension. Nouns and adjectives are left unparsed, yet their nominative, singular forms were provided with a corresponding gloss.

NOTE ON ILLUSTRATIONS IN TEXT

Often the illustrations directly correlate to their vocabulary words without ambiguity. However, if an abstract or difficult word appeared in the text but the corresponding graphic could be interpreted by the user in multiple ways, I placed the definition in the footnotes for complete clarity, so that the reader would not have to guess the definition. Because images can often be interpreted in many ways, please consult the lexicon to help grasp the true intent behind the illustrations.

PICTURE DICTIONARY AND GLOSSARY

Any word that could be expressed in image form, regardless of how often it occurs in the GNT, appears in the picture dictionary even if it did not appear in the in-text footnotes. Furthermore, only words that occur less than fifty times in the GNT will be found in the glossary at the end of this work.

ACKNOWLEDGEMENTS - SAWYER

Thanks to Ezra Morley who provided technical help with book formatting. Also for writing a script to help me systematize some work in the production of this book to make it easier and less time-consuming. Your help was truly a gift of God and saved me many hours of needless work.

NOTE AND ACKNOWLEDGEMENTS - MEZHUSEVI

This project is an attempt to help beginner-to-intermediate students read and understand more Koine Greek. It is inspired by the principle of comprehensible input and the Nature or Direct Method of inductively and contextually learning a language. It is designed for students who have studied basic Koine Greek with Grammar-Translation or Living Language Method and are familiar with words occurring 30 times or more in the New Testament. Some words occurring fewer than 30 times in the NT are also used; however, the context or cognates should help in understanding them.

I would like to thank Jason Weaver for reading through the first draft and offering valuable suggestions and corrections. However, any remaining errors or inconsistencies in the book are due to my own oversight. I also want to thank Sawyer Moranville for inviting me to be part of this project.

As mentioned, this book is an attempt. It is the result of class notes I used for reading New Testament texts. Therefore, any suggestions or corrections to improve the material are most welcome. Please feel free to contact me directly at: cbeltcentre@gmail.com.

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

1 Παῦλος δέσμιος¹ Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ Τιμόθεος² ὁ ἀδελφὸς Φιλήμονι³ τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ⁴ ἡμῶν **2** καὶ Ἀπφία⁵ τῇ ἀδελφῇ⁶ καὶ Ἀρχίππῳ⁷ τῷ συστρατιώτῃ⁸ ἡμῶν καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ· **3** χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.



δέσμιος

συστρατιώτης



συστρατιώτης

στρατιώτης

4 Εὐχαριστῶ⁹ τῷ θεῷ μου πάντοτε¹⁰ μνησίαν¹¹ σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν¹² μου, **5** ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις εἰς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, **6** ὅπως ἡ κοινωνία¹³

1 δέσμιος, N NOM MS, 'prisoner'

2 Τιμόθεος N NOM MS 'Timothy'

3 Φιλήμων N DAT MS 'Philemon'

4 συνεργός N DAT MS 'fellow worker, co-worker'

5 Ἀπφία N DAT FS 'Apphia'

6 ἀδελφή N DAT FS 'sister'

7 Ἀρχίππος N NOM MS 'Archippus'

8 συστρατιώτης N DAT MS 'fellow soldier'

9 εὐχαριστεῖν PRES ACT IND 1S 'to give thanks'

10 πάντοτε ADV 'always'

11 μνησία N ACC FS 'remembrance'

12 προσευχή N GEN FP 'prayer'

13 κοινωνία N NOM FS 'fellowship'



κοινωνία

τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς¹ γένηται ἐν ἐπίγνώσει² παντὸς ἀγαθοῦ [τοῦ] ἐν ἡμῖν εἰς Χριστόν· **7** χαρὰν γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν³ ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα⁴ τῶν ἀγίων ἀναπέπαιται⁵ διὰ



ἀναπεπαῦσθαι

σοῦ, ἀδελφέ. **8** Διό, πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν⁶ ἔχων ἐπιτάσσειν⁷ σοὶ τὸ ἀνῆκον,⁸ **9** διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτερος⁹ νυνὶ¹⁰ δὲ καὶ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, **10** παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς¹¹ Ὀνήσιμον,¹² **11** τὸν ποτέ¹³ σοὶ ἄχρηστον¹⁴ νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον,¹⁵ **12** ὃν

1 ἐνεργῆς N GEN FS ‘effective, active’

2 ἐπίγνωσις N DAT FS ‘knowledge’

3 παράκλησις N ACC FS ‘comfort’

4 σπλάγχνον N ACC NP ‘inward parts’

5 ἀναπεπαῦσθαι V PERF PAS IND 3S ‘to be refreshed’

6 παρρησία N ACC FS ‘confidence’

7 ἐπιτάσσειν V PRES ACT INF ‘to order’ (i.e. to command)

8 ἀνῆκειν PRES ACT PTCP ACC NS ‘what is proper, fitting’

9 πρεσβύτερος N NOM MS ‘elder’

10 νυνὶ ADV ‘now’

11 δεσμός N DAT MP ‘chains/bonds’

12 Ὀνήσιμος N ACC MS ‘Onesimus’

13 ποτέ ADV ‘once, formerly’

14 ἄχρηστον N ACC MS ‘useless’

15 εὐχρηστον N ACC MS ‘useful’

ἀνέπεμψά¹ σοι αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα·
13 ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην² πρὸς ἐμαυτὸν³ κατέχειν,⁴ ἵνα
 ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ⁵ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου,



δεσμός



διακονεῖν

14 χωρὶς⁶ δὲ τῆς σῆς⁷ γνώμης⁸ οὐδὲν ἠθέλησα
 ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην⁹ τὸ ἀγαθὸν σου ἦ
 ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον.¹⁰ **15** τάχα¹¹ γὰρ διὰ τοῦτο
 ἐχωρίσθη¹² πρὸς ὥραν ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχης,¹³
16 οὐκέτι¹⁴ ὡς δοῦλον ἀλλὰ ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν
 ἀγαπητόν, μάλιστα¹⁵ ἐμοί, πόσω¹⁶ δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ

1 ἀναπέμψαι V AOR ACT IND 1S 'to send back'

2 βούλεσθαι V IMP MID IND 1S 'to plan, purpose'

3 ἐμαυτοῦ N ACC MS 'myself'

4 κατέχειν PRES ACT INF 'to hold fast to' (i.e. to keep)

5 διακονεῖν V PRES ACT SUB 3S 'to serve'

6 χωρὶς PREP 'without' (+ GEN)

7 σός N GEN FS 'your'

8 γνώμη N GEN FS 'approval, consent'

9 ἀνάγκη N ACC FS 'necessity'

10 ἐκούσιον N ACC NS 'voluntary'

11 τάχα ADV 'perhaps'

12 χωρίσθηναι V AOR PAS 3S 'to be separated'

13 ἀπέχειν V PRES ACT SUB 2S 'to receive in full'

14 οὐκέτι ADV 'no longer'

15 μάλιστα ADV 'above all'

16 πόσος N DAT NS 'how much'



ἀποτίσειν



ξενία



προσλαβέσθαι



ἐτοιμάζειν

ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ. **17** εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν,¹ προσλαβοῦ² αὐτὸν ὡς ἐμέ. **18** εἰ δέ τι ἡδίκησέν³ σε ἢ ὀφείλει,⁴ τοῦτο ἐμοὶ ἐλλογά.⁵ **19** ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί, ἐγὼ ἀποτίσω.⁶ ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτὸν⁷ μοι προσοφείλεις.⁸ **20** ναί,⁹ ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην¹⁰ ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχχνα ἐν Χριστῷ. **21** Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ¹¹ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ λέγω ποιήσεις. **22** ἅμα¹² δὲ καὶ ἐτοιμάζε¹³ μοι ξενίαν,¹⁴ ἐλπίζω¹⁵ γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι¹⁶ ὑμῖν. **23** Ἀσπάζεται

- 1 κοινωνός N ACC MS 'partner'
- 2 προσλαβέσθαι V AOR MID IMP 2S 'to welcome'
- 3 ἀδικῆσαι V AOR ACT 3S 'to do wrong' (to someone)
- 4 ὀφείλειν V PRES ACT IND 3S 'to owe'
- 5 ἐλλογᾶν (ἐλλογεῖν) V PRES ACT IMP 2S 'to charge to an account'
- 6 ἀποτίσειν V FUT ACT IND 1S 'to repay'
- 7 σεαυτοῦ N ACC MS 'yourself'
- 8 προσοφείλειν V PRES ACT IND 2S 'to owe in addition'
- 9 ναί ADV 'yes'
- 10 ὀνασθαι V AOR MID OPT 1S 'to have benefit of'
- 11 ὑπακοή N DAT FS 'obedience'
- 12 ἅμα ADV 'at the same time'
- 13 ἐτοιμάζειν V PRES ACT IMP 2S 'to prepare'
- 14 ξενία N ACC FS 'a lodging place'
- 15 ἐλπίζειν V PRES ACT IND 1S 'to hope'
- 16 χαρισθήσεσθαι V FUT PAS IND 3S 'to give freely'

σε Ἐπαφρᾶς¹ ὁ συναιχμάλωτός² μου ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ, **24** Μάρκος,³ Ἀρίσταρχος,⁴ Δημᾶς,⁵ Λουκᾶς,⁶
 οἱ συνεργοί μου. **25** Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ
 Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν.



συναιχμάλωτος

1 Ἐπαφρᾶς N NOM MS 'Eraphras'

2 συναιχμάλωτος N NOM MS 'fellow prisoner'

3 Μάρκος N NOM MS 'Mark'

4 Ἀρίσταρχος N NOM MS 'Aristarchus'

5 Δημᾶς N NOM MS 'Demas'

6 Λουκᾶς N NOM MS 'Luke'

A decorative element on the left side of the page consisting of three vertical lines of varying lengths. The longest line is on the left, with two shorter lines to its right, one slightly offset from the top and bottom of the longest line.

Greek Picture Dictionary

1.1



δέσμιος

1.2



ἀδελφή

1.2



συστρατιώτης

1.2



οἶκος

1.4



προσευχή

1.5



ἀκούει

1.5



ἀγάπη

1.6



κοινωνία

1.6



ἀγαθός

1.7



χαρά

1.7



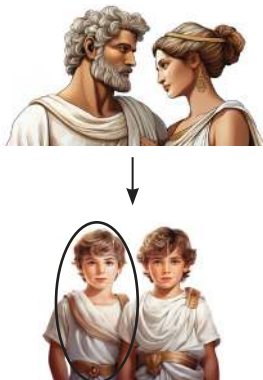
σπλάγχνα

1.7



ἀναπαύεται

1.7



ἀδελφός

1.8



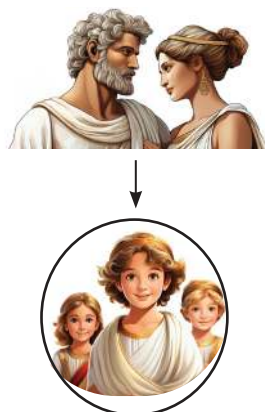
ἐπιτάσσει

1.9



πρεσβύτης

1.10



τέκνον

1.13



διακονεῖ

1.13



δεσμός

1.16



δοῦλος

1.16



σάρξ

1.17



προσλαμβάνεται

1.19



γράφει

1.19



χείρ

1.19



ἀποτίνει

1.22



έτοιμάζει

1.22



ξενία

1.22



έλπίζει

1.23



ἀσπάζεται

1.24



συναιχμάλωτός



Comprehension Questions and Answers in Greek

Philemon 1 Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν.

1. Τίς ἐστὶν ὁ Παῦλος;
Ὁ Παῦλός ἐστιν ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.
2. Τίνος δέσμιός ἐστιν ὁ Παῦλος;
Τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ δέσμιός ἐστιν ὁ Παῦλος.
3. Μετὰ τίνος ὁ Παῦλος γράφει τὴν ἐπιστολήν;
Μετὰ τοῦ Τιμοθέου γράφει ὁ Παῦλος τὴν ἐπιστολήν.
4. Τίνες εἰσὶν οἱ γράφοντες τὴν ἐπιστολήν;
Ὁ Παῦλος καὶ Τιμόθεός εἰσιν οἱ γράφοντες τὴν ἐπιστολήν.
5. Τίς ἐστὶν ὁ Τιμόθεος κατὰ τὸν Παῦλον;
Ὁ ἀδελφός ἐστιν ὁ Τιμόθεος κατὰ τὸν Παῦλον ἐν τῇ ἐπιστολῇ.
6. Τίτι γράφουσιν Παῦλος καὶ Τιμόθεος τὴν ἐπιστολήν;
Τῷ Φιλήμονι τὴν ἐπιστολήν γράφουσιν Παῦλος καὶ Τιμόθεος.
7. Πῶς ἄλλως Παῦλος καὶ Τιμόθεος καλοῦσι τὸν Φιλήμονα;
Τὸν συνεργόν καὶ τὸν ἀγαπητὸν αὐτῶν καλοῦσι τὸν Φιλήμονα ὁ Παῦλος καὶ ὁ Τιμόθεος.
8. Τί σημαίνει τῷ Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ;
Ὁ ἀγαπητός ἐστὶν ὅς λίαν ἀγαπᾶται ὑπὸ τινος· ὁ δὲ Φιλήμων ἐστὶν ἀγαπητός ὅτι ἀγαπᾶται ὑπὸ τοῦ Παύλου καὶ Τιμοθέου ἐν Χριστῷ καὶ πρὸς ὃν γράφουσιν τὴν ἐπιστολήν.
9. Τί σημαίνει συνεργῷ περὶ Φιλήμονος;
Ὁ συνεργός ἐστιν ὃς ἐργάζεται σὺν τινι ἐν τῷ ἔργῳ. ὁ δὲ Φιλήμων ἐργάζεται σὺν τῷ Παύλῳ καὶ Τιμοθέῳ ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. Αὐτὸς οὖν συνεργός ἐστιν.

10. Διὰ τί ὁ Παῦλος δέσμιός ἐστιν;

Ὁ Παῦλος δέσμιός ἐστιν διὰ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ γὰρ Παῦλος ἀπόστολός ἐστιν τοῦ κυρίου, ἐκήρυξεν μὲν τὸ εὐαγγέλιον αὐτοῦ καὶ ἐμαρτύρησεν δὲ περὶ τοῦ Χριστοῦ τῷ κόσμῳ. Διὰ τοῦτο νῦν δέδεταί ἐν φυλακῇ, διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ εὐαγγελίου. Ἐξ οὖν τῆς φυλακῆς ἔγραψεν τὴν ἐπιστολὴν μετὰ Τιμοθέου πρὸς Φιλήμονα.

Philemon 2 καὶ Ἀφρία τῇ ἀδελφῇ καὶ Ἀρχίπῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ,

1. Τίνες εἰσὶν ἡ Ἀφρία καὶ Ἀρχίππος;

Ἡ μὲν Ἀφρία ἐστὶν ἡ ἀδελφή· ὁ δὲ Ἀρχίππος ἐστὶν συστρατιώτης.

2. Τίσιν ἄλλοις γράφουσιν ὁ Παῦλος καὶ ὁ Τιμόθεος τὴν ἐπιστολήν;

Πρῶτον μὲν τῇ Ἀφρίᾳ, δεύτερον δὲ τῷ Ἀρχίπῳ, τρίτον δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ.

3. Πῶς καλεῖ ὁ Παῦλος τὴν Ἀφρίαν;

Τὴν ἀδελφήν καλεῖ ὁ Παῦλος τὴν Ἀφρίαν.

4. Πῶς καλεῖται ὁ Ἀρχίππος ὑπὸ τοῦ Παύλου;

Ὁ συστρατιώτης καλεῖται ὁ Ἀρχίππος ὑπὸ τοῦ Παύλου.

5. Τί σημαίνει κατ' οἶκον;

Κατ' οἶκον σημαίνει ἐν τῷ οἴκῳ.

6. Ποῦ συνάγεται ἡ ἐκκλησία;

Ἡ ἐκκλησία ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Φιλήμονος συνάγεται.

7. Τί σημαίνει τὸ ὄνομα ἀδελφῇ περὶ τῆς Ἀφρίας;

Ἡ ἀδελφὴ δείκνυσιν ὅτι ἡ Ἀφρία ἐστὶν ἀδελφὴ τοῦ Παύλου καὶ Τιμοθέου ἐν Χριστῷ καὶ μέλος τῆς ἐκκλησίας. Ἐν γὰρ Χριστῷ πάντες οἱ πιστεύοντες ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἴκου εἰσὶν, ὡς ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί.

8. Τί δείκνυσιν ὁ Παῦλος λέγων συστρατιώτῃ περὶ Ἀρχίππου;

Ὁ Παῦλος λέγει συστρατιώτην ὅτι ὁ Ἀρχιππὸς ἐστὶν ἀδελφὸς καὶ συνεργὸς ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο δὲ δείκνυσιν ὅτι ὁ Ἀρχιππος ἐργαζόμενος σὺν τῷ Παύλῳ πάσχει διὰ τὸ εὐαγγέλιον. Αὐτοὶ οὖν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ, στρατεύονται ἐν τῇ πίστει καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ τοῦ κυρίου.

9. Διὰ τί ὁ Παῦλος γράφει τῇ ἐκκλησίᾳ, ἣ ἐν οἴκῳ τοῦ Φιλήμονος συνάγεται;

Ὁ Παῦλος γράφει οὐ μόνον τῷ Φιλήμονι, ἀλλὰ καὶ τῇ Ἀπφίᾳ καὶ τῷ Ἀρχίππῳ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ κατ' οἶκον αὐτοῦ. Ἐν γὰρ Χριστῷ πάντες οἱ πιστοὶ ἓν εἰσιν. Ὁ οὖν Παῦλος βούλεται ὅλην τὴν ἐκκλησίαν ἀκοῦειν καὶ γινώσκειν περὶ οὗ αὐτὸς γράφει καὶ αἰτεῖ. Καὶ τοῦτο δείκνυσιν πῶς οἱ πιστεύοντες ζῶσιν ἐν κοινωνίᾳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ.

10. Τί δείκνυσιν ὁ Παῦλος λέγων κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ;

Κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ δείκνυσιν ὅτι ἐν ταῖς πρώταις ἡμέραις τῆς ἐκκλησίας, οἱ ἅγιοι συνήλθον ἐν τοῖς οἴκοις. Οὐ δὲ ἦσαν μεγάλοι οἶκοι τῆς προσευχῆς, ἀλλ' οἱ ἅγιοι ἐποιοῦν τοὺς ἰδίους οἴκους τόπους κοινωνίας καὶ προσευχῆς. Ἡ γὰρ ἐκκλησία ἐστὶν οἱ ἄνθρωποι καὶ αὐτοὶ εἰσιν τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Ὁ οὖν οἶκος τοῦ Φιλήμονος ἦν τόπος κοινωνίας καὶ προσευχῆς τῶν ἁγίων καὶ διδασχῆς τοῦ κυρίου.

Philemon 3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Τί δίδωσιν ὁ Παῦλος;

Χάριν καὶ εἰρήνην δίδωσιν ὁ Παῦλος.

2. Τίσιν τὴν χάριν καὶ τὴν εἰρήνην δίδωσιν ὁ Παῦλος;

Τῷ Φιλήμονι, τῇ Ἀπφίᾳ, τῷ Ἀρχίππῳ, τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Κολοσσαῖς.

3. Ἀπὸ τίνων δίδονται χάρις καὶ εἰρήνη;

Ἡ χάρις καὶ ἡ εἰρήνη εἰσὶν ἀπὸ θεοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

4. Τίς ἐστὶν ὁ θεὸς ὧδε;

Ὁ θεὸς ἐστὶν πατὴρ τῶν πιστῶν καὶ ἁγίων.

5. Τίς ἐστὶν ὁ Ἰησοῦς ὧδε;

Ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν κύριος καὶ Χριστός.

6. Τί δείκνυσιν πατὴρ ἡμῶν περὶ τοῦ θεοῦ;

Δείκνυσιν ὅτι πάντες οἱ πιστεύοντές εἰσιν τέκνα τοῦ θεοῦ καὶ ὁ θεὸς ἐστὶν πατὴρ αὐτῶν.

7. Τί σημαίνει κύριος περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ;

Ὁ κύριος σημαίνει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν θεός. Τὸ γὰρ ὁμολογεῖν τὸν Ἰησοῦν εἶναι κύριόν ἐστιν τὸ λέγειν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεός, ὁ ἔχων ἐξουσίαν καὶ τιμὴν ὡς θεός.

8. Τί σημαίνει ἡ χάρις καὶ εἰρήνη;

Ἡ χάρις καὶ εἰρήνη εἰσὶν δῶρα τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἔργων ἡμῶν, ἀλλ' ὅτι ὁ θεὸς ἀγαθός ἐστιν. Τῇ μὲν οὖν χάριτι ἡμεῖς σφωζόμεθα καὶ δυνάμεθα ζῆν ἐν Χριστῷ. Τῇ δὲ εἰρήνῃ ἔχομεν τὴν ἡσυχίαν τῆς καρδίας καὶ ζῶμεν μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων.

9. Διὰ τί ὁ Παῦλος συνδέει τὴν χάριν καὶ τὴν εἰρήνην;

Πρῶτον μὲν ὁ Παῦλος ἀσπάζεται καὶ εὐλογεῖ τοὺς πιστοὺς τῇ χάριτι καὶ εἰρήνῃ. Εἶτα δὲ διδάσκει ἐπεὶ ἡ τοῦ θεοῦ χάρις φέρει τὴν εἰρήνην εἰς τοὺς πιστοὺς καὶ ἁγίους.

10. Διὰ τί ὁ Παῦλος ἀσπάζεται τῇ χάριτι καὶ εἰρήνῃ;

Ὁ Παῦλος ἀσπάζεται χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη· οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες λέγουσιν “χαῖρε” ὅταν ἀσπάζονται· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἀσπαζόμενοι λέγουσιν “εἰρήνη”. Ὁ οὖν Παῦλος ἀσπαζόμενος τοὺς πιστοὺς ἐν Κολοσσαῖς διὰ τῆς χάριτος καὶ εἰρήνης δείκνυσιν τὴν κοινωνίαν ἐν Χριστῷ, ποιῶν ἐν ἀσπασμὸν ἐκ δύο λαῶν.

Philemon 4 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε μνησίαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,

1. Τί ποιεῖ ὁ Παῦλος;
Εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ καὶ προσεύχεται ὑπὲρ τοῦ Φιλήμονος.
2. Τίνι εὐχαριστεῖ ὁ Παῦλος;
Τῷ θεῷ αὐτοῦ εὐχαριστεῖ ὁ Παῦλος.
3. Πότε εὐχαριστεῖ ὁ Παῦλος τῷ θεῷ;
Πάντοτε ὁ Παῦλος εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ προσευχόμενος.
4. Περὶ τίνος ποιεῖται μνησίαν ὁ Παῦλος;
Περὶ τοῦ Φιλήμονος μνησίαν ποιεῖται ὁ Παῦλος.
5. Ἐπὶ τίνων ποιεῖται μνησίαν τοῦ Φιλήμονος ὁ Παῦλος;
Ἐπὶ τῶν προσευχῶν αὐτοῦ Παῦλος ποιεῖται μνησίαν τοῦ Φιλήμονος.
6. Τί σημαίνει ὅτι ὁ Παῦλος λέγει τῷ θεῷ μου;
Παῦλος λέγει τῷ θεῷ μου ὅτι ἔχει ἀληθινήν καὶ ἰσχυρὰν κοινωνίαν μετὰ τοῦ θεοῦ. Ὁ γὰρ θεός ἐστιν ἐγγὺς αὐτοῦ καὶ περιπατεῖ μετ' αὐτοῦ. Λαλεῖ οὖν πρὸς τὸν θεὸν ἔχων παρησίαν, ὡς δοῦλος πιστὸς καὶ φίλος ἀγαπητός. Παῦλος γὰρ οὐ μόνον πιστεύει, ἀλλὰ καὶ ζῇ ἐν κοινωνίᾳ μετὰ τοῦ θεοῦ ἡμέραν καὶ νύκτα.
7. Τί σημαίνει μνησίαν ποιούμενος ἐν ταῖς προσευχαῖς;
Τὸ μνησίαν ποιούμενος δυνατὸν σημαίνειν δύο πράγματα. Πρῶτον μὲν οὖν ὁ Παῦλος μνημονεύει τοῦ Φιλήμονος ἐν ταῖς προσευχαῖς αὐτοῦ. Δεύτερον δε ὁ Παῦλος φέρει καὶ λέγει τὸ ὄνομα τοῦ Φιλήμονος ἐνώπιον τοῦ θεοῦ· οὐ γὰρ μόνον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ μνημονεύει, ἀλλὰ καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ ἐν ταῖς προσευχαῖς.
8. Τί δείκνυσιν περὶ τοῦ Παύλου ὅτι εὐχαριστεῖ καὶ προσεύχεται ὑπὲρ τοῦ Φιλήμονος;
Δείκνυσιν ὅτι ὁ Παῦλος χαίρει καὶ ἀγαπᾷ τὸν Φιλήμονα·

διὸ εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ποιεῖται μνησίαν αὐτοῦ ἐν ταῖς προσευχαῖς. Παῦλος γάρ ἐστιν ἄνθρωπος προσευχῆς καὶ χαίρει ἐν παντὶ καιρῷ προσευχόμενος ὑπὲρ τοῦ Φιλήμονος.

9. Τί μανθάνομεν περὶ τοῦ Φιλήμονος ἐκ τῆς προσευχῆς τοῦ Παύλου;
Ὅτι ὁ Φιλήμων ἐστὶν ἀγαπητὸς καὶ οὕτως πιστὸς ἐστὶν ὥστε γίνεται αἰτία τῆς εὐχαριστίας ἐνώπιον τοῦ θεοῦ.

10. Τί δηλοῖ ὁ Παῦλος περὶ τῆς προσευχῆς;
Δηλοῖ ἡμῖν ὅτι ἐν πάσαις προσευχαῖς δεῖ προσεύχεσθαι καὶ εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ ὑπὲρ ἀλλήλων καὶ δεῖ χαίρειν ἐν τοῖς πιστοῖς πάντοτε ποιούμενοι μνησίαν αὐτῶν ἐπὶ τῶν προσευχῶν ἡμῶν.

Philemon 5 ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν, ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀγίους,

1. Τί περὶ Φιλήμονος ἤκουσεν ὁ Παῦλος;
Παῦλος ἤκουσεν περὶ τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως τοῦ Φιλήμονος.
2. Τί ἔχει ὁ Φιλήμων περὶ οὗ ὁ Παῦλος ἤκουσεν;
Ὁ Φιλήμων ἔχει τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν.
3. Πρὸς τίνα ἔχει πίστιν ὁ Φιλήμων;
Πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν ὁ Φιλήμων ἔχει πίστιν.
4. Εἰς τίνας ἔχει ἀγάπην ὁ Φιλήμων;
Εἰς πάντας τοὺς ἀγίους ὁ Φιλήμων ἔχει ἀγάπην.
5. Τί δείκνυσιν ὅτι ὁ Παῦλος ἀκούει περὶ τῆς πίστεως καὶ ἀγάπης τοῦ Φιλήμονος;
Ἡ ζωὴ τοῦ Φιλήμονος μαρτυρεῖ περὶ τῆς πίστεως πρὸς τὸν Χριστόν καὶ ἀγάπης εἰς τοὺς ἀδελφούς. Ὁ γὰρ Φιλήμων πιστὸς καὶ ἀγαθὸς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ ἐστὶν.

6. Τί ποιεῖ ὁ Παῦλος ἀκούων περὶ τοῦ Φιλήμονος;

Ἀκούων περὶ τοῦ Φιλήμονος ὁ Παῦλος ἔχαιρεν καὶ ἠὺχαρίσται τῷ θεῷ.

7. Τί σημαίνει πίστις πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν;

Ὁ Φιλήμων πιστεύει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ σωτὴρ καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ. Ἐν δὲ ταύτῃ τῇ πίστει περιπατεῖ καὶ ἀκολουθεῖ τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ οὖν πίστις αὐτοῦ φαίνεται ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ εὐαγγελίου.

8. Τί σημαίνει ἡ ἀγάπη εἰς τοὺς ἀγίους;

Ἡ ἀγάπη τοῦ Φιλήμονος εἰς τοὺς ἀγίους δείκνυσιν ὅτι ἀληθῶς ἐν Χριστῷ μένει. Οὐκ δὲ ἀγαπᾷ ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. Ὁ γὰρ Φιλήμων διακονεῖ τοῖς ἀγίοις ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ καὶ ἔχει κοινωνίαν μετ' αὐτῶν.

9. Τί ἔργον τοῦ Φιλήμονος δείκνυσιν τὴν πίστιν καὶ ἀγάπην αὐτοῦ;

Ὁ Φιλήμων ἔδωκεν τὸν οἶκον αὐτοῦ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἵνα συνάγεται ἐκεῖ εἰς προσευχὴν καὶ λατρείαν τοῦ κυρίου. Τοῦτο γὰρ τὸ ἔργον δείκνυσιν τὴν πίστιν αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τὴν ἀγάπην αὐτοῦ εἰς πάντας τοὺς ἀγίους. Οὐ δὲ ἐφύλαξεν τὰ ἴδια, ἀλλὰ κοινὰ ἐποίησεν εἰς τὴν διακονίαν τῶν ἀδελφῶν. Ἐδειξεν οὖν ὅτι ἡ πίστις αὐτοῦ ἐργάζεται.

10. Τί δείκνυσιν ἡ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Φιλήμονος περὶ τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ;

Ἡ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Φιλήμονος δεικνύουσιν ὅτι ὁ πιστὸς ἐν Χριστῷ ζῇ οὐ μόνον ὑπὲρ τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν. Παῦλος δὲ μνημονεύει τῆς πίστεως καὶ ἀγάπης αὐτοῦ, οὐ τῆς ἐκκλησίας ὅλης, ἵνα δείξῃ πῶς ὁ Φιλήμων περιπατεῖ ἐν τῇ πίστει καὶ ἀγάπῃ. Ἡ γὰρ ἀληθινὴ πίστις πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν ἄγει καὶ φέρει εἰς ἀγάπην πρὸς τοὺς ἀγίους.

Philemon 6 ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς Χριστόν

1. Τί ποιεῖ ὁ Παῦλος ὧδε;

Ὁ Παῦλος προσεύχεται ὑπὲρ τοῦ Φιλήμονος.

2. Τί θέλει ὁ Παῦλος περὶ τῆς κοινωνίας τῆς πίστεως;

Ὁ Παῦλος θέλει ἵνα ἡ πίστις τοῦ Φιλήμονος γένηται ἐνεργῆς. ὅπως γένηται σημαίνει ἵνα γένηται.

3. Πῶς γίνεται ἐνεργῆς αὕτη ἡ κοινωνία;

Ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις γίνεται ἐνεργῆς αὕτη ἡ κοινωνία.

4. Ἐν τίσιν τοῦτο τὸ ἀγαθόν;

Ἐν ἡμῖν εἰς Χριστόν· καὶ ἡμῖν σημαίνει ὁ Παῦλος καὶ οἱ ἅγιοι σὺν αὐτῷ.

5. Τί ἐστὶν πᾶν ἀγαθόν;

Τὸ πᾶν ἀγαθόν ἐστὶν πᾶσα ἡ εὐλογία ἀπὸ τοῦ θεοῦ πρὸς ἡμᾶς· τοῦτο οὖν εἰσάγει πρὸς πάντας τὰς πνευματικὰς εὐλογίας, ἃς ἔχομεν ἐν Χριστῷ.

6. Διὰ τί τὸ ἀγαθὸν ἐν ἡμῖν λέγεται, καὶ οὐκ ἐν ἐμοί;

Ὅτι πάντες οἱ πιστοὶ ἔχουσιν τὰ ἀγαθὰ διὰ τοῦ πνεύματος ἐν Χριστῷ παρὰ τοῦ θεοῦ.

7. Τί ἐστὶν ἡ κοινωνία τῆς πίστεως;

Ἡ κοινωνία τῆς πίστεως ἐστὶν ἡ κοινωνία καὶ συναγωγὴ τῶν πιστῶν· δεῖ δὲ τοὺς πιστοὺς μὴ μόνον πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ ζῆν ἐν κοινωνίᾳ ἀλλήλων. Ἡ δὲ πίστις οὐ μόνον πρὸς τὸν θεόν ἐστὶν, ἀλλὰ φαίνεται ἐν τοῖς ἔργοις ἀγάπης πρὸς τοὺς ἁγίους. Ὁ δὲ Παῦλος δοκεῖ μᾶλλον λέγειν περὶ τῆς κοινωνίας Φιλήμονος μετὰ τῶν ἁγίων. Ἡ οὖν κοινωνία τῆς πίστεως δείκνυσιν τὴν ζωὴν καὶ ἔργον τοῦ Φιλήμονος μετὰ τῶν πιστῶν ἐν Χριστῷ.

8. Τί σημαίνει ὅτι ἡ κοινωνία γίνεται ἐνεργής;

Παῦλος προσεύχεται ἵνα ἡ κοινωνία τῆς πίστεως τοῦ Φιλήμονος μένη καὶ αὐξάνῃ. Καθὼς γὰρ ἐκοινώνησεν τὸν οἶκον αὐτοῦ, οὕτως καὶ ἄλλα ἔργα ἀγαθὰ ἐποίησεν. Προσεύχεται οὖν ἵνα ἡ πίστις αὐτοῦ φανερωῖται ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ.

9. Τί ἐστὶν ἡ ἐπίγνωσις ἣν ὁ Παῦλος θέλει;

Ἡ ἐπίγνωσις οὐ μόνον γνῶσις ἐστίν, ἀλλὰ καὶ πείρα, τοῦτ' ἐστὶν γνῶσις διὰ τοῦ βίου. Ὅταν γὰρ λαμβάνωμεν τὴν ἀλήθειαν τοῦ θεοῦ καὶ ποιῶμεν αὐτὴν ἐν τῷ βίῳ ἡμῶν, τότε βλέπομεν καὶ ἔχομεν τὰ ἀγαθὰ καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς. Διὰ οὖν τῆς ἐπιγνώσεως ἡ πίστις γίνεται ζῶσα καὶ ἐνεργής, καὶ ἐνεργεῖ εἰς ἀγάπην καὶ διακονίαν.

10. Πῶς δηλοῖ ὁ Παῦλος ὅτι ἡ πίστις δεῖ φανεροῦσθαι ἐν ἔργοις;

Ὁ Παῦλος προσεύχεται ἵνα ἡ πίστις τοῦ Φιλήμονος μὴ μένη ἐν καρδίᾳ καὶ λόγῳ μόνον, ἀλλὰ γένηται ἐνεργής ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἔργῳ καὶ πράξει. Ἡ γὰρ ἀληθινὴ πίστις διακονεῖ καὶ ἀγαπᾷ καὶ κοινωνεῖ. Ὅταν δὲ ὁ πιστὸς ἀγαπᾷ τοὺς ἀγίους καὶ κοινωνῇ καὶ μεταδιδῷ τὰ ἀγαθὰ τοῖς ἀγίοις, τότε ἡ πίστις ἐστὶν ζῶσα καὶ ἀληθινή.

Philemon 7 *χαρὰν γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων ἀναπέπνυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ.*

1. Τί ἔσχεν ὁ Παῦλος;

Ὁ Παῦλος ἔσχεν χαρὰν πολλὴν καὶ παράκλησιν· ἤκουσεν γὰρ περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Φιλήμονος εἰς τοὺς ἀγίους καὶ περὶ τῆς πίστεως πρὸς τὸν κύριον.

2. Ἐπὶ τίνι χαίρει ὁ Παῦλος;

Ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ τοῦ Φιλήμονος χαίρει ὁ Παῦλος. Ἡ δὲ χαρὰ αὐτοῦ ἐστὶν μεγάλη, βλέπων τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διὰ τοῦ Φιλήμονος.

3. Τίνα ἀναπέπνυται διὰ τοῦ Φιλήμονος;

Τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων ἀναπέπνυται διὰ τοῦ ἔργου τοῦ

Φιλήμονος. Ἔσχεν οὖν εἰρήνην, χαρὰν, καὶ ἀνάπαυσιν διὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν διακονίαν αὐτοῦ.

4. Πῶς ἀναπέπαυται τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων;

Ἀναπέπαυται ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῆς ἀγάπης τοῦ Φιλήμονος, μάλιστα ὅτι ἔδωκεν τὸν οἶκον ἵνα συνάγονται καὶ προσκυνῶσιν.

5. Τίνα ὁ Παῦλος καλεῖ τὸν ἀδελφόν;

Τὸν Φιλήμονα ἀδελφὸν καλεῖ ὁ Παῦλος, ὅτι ἐστὶν μέλος τῆς ἐκκλησίας, πιστὸς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητὸς συνεργὸς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

6. Τί σημαίνει χαρὰν πολλὴν ἔσχον;

Ὁ Παῦλος οὐ μικράν, ἀλλὰ μεγάλην χαρὰν ἔλαβεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀκούων περὶ τῆς ἀγάπης καὶ διακονίας τοῦ Φιλήμονος.

7. Διὰ τί ὁ Παῦλος ἔχει παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ τοῦ Φιλήμονος;

Ὁ Φιλήμων ἠγάπησεν τοὺς ἁγίους· διὰ τούτου παρεκάλεσε τὴν καρδίαν τοῦ Παύλου. Νῦν οὖν ὁ Παῦλος ἀκούων καὶ βλέπων τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔχει παράκλησιν.

8. Τί σημαίνει ὅτι τὰ τῶν ἁγίων σπλάγχνα ἀναπαύεται;

Τὰ μὲν σπλάγχνα τῶν ἁγίων σημαίνει τὴν καρδίαν αὐτῶν. Ἀναπαύεται δὲ σημαίνει ὅτι ἔχουσιν εἰρήνην καὶ χάριν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· διὸ ἔχουσιν ἀνάπαυσιν καὶ χαρὰν ἐν Χριστῷ διὰ τοῦ ἀδελφοῦ, Φιλήμονος.

9. Τί δηλοῖ τοῦτο περὶ τοῦ Φιλήμονος μέχρι τοῦ νῦν ἐν τῇ ἐπιστολῇ;

Ὁ μὲν Φιλήμων ἐστὶν ἀδελφὸς ἀγαπητὸς καὶ συνεργὸς τοῦ Παύλου. Ἔχει δὲ πίστιν πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ ἀγάπην εἰς πάντας τοὺς ἁγίους· ἐν δὲ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ συνάγεται ἡ ἐκκλησία, καὶ διακονεῖ τοῖς πιστοῖς ἐκεῖ. Ὁ οὖν Παῦλος εὐχαριστεῖ τῷ θεῷ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ποιεῖται μνησίαν αὐτοῦ ἐν ταῖς προσευχαῖς ἵνα ἡ πίστις καὶ ἡ κοινωνία αὐτοῦ γένηται ἐνεργῆς ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ. Διὰ οὖν τῆς ἀγάπης τοῦ Φιλήμονος τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀνεπαύθη.

10. Τί δείκνυσιν ὁ Παῦλος περὶ τῆς ζωῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ;

Ὁ Παῦλος δηλοῖ ὅτι οἱ πιστοὶ δεῖ ζῆν ἐν κοινωνίᾳ ἀγάπης, βοηθοῦντες ἀλλήλοις καὶ φέροντες χαρὰν τοῖς ἀγίοις. Ἡ γὰρ ζωὴ τοῦ Φιλήμονος δείκνυσιν ὅτι ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀδελφούς ἐστιν καρπὸς τῆς ζώσης πίστεως καὶ δίδωσιν χαρὰν καὶ παράκλησιν τοῖς ἀγίοις.

Philemon 8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον

1. Τί ἔχει ὁ Παῦλος ἐν Χριστῷ;

Ὁ Παῦλος ἔχει πολλὴν παρρησίαν ἐν Χριστῷ.

2. Ἐν τίνι ἔχει ὁ Παῦλος τὴν παρρησίαν καὶ πόσιν;

Ἐν Χριστῷ ἔχει πολλὴν παρρησίαν.

3. Τί σημαίνει παρρησίαν ἔχων ἐν Χριστῷ;

Σημαίνει ὅτι ὁ Παῦλος δύναται ἐλευθέρως λαλεῖν τῷ Φιλήμονι τὴν ἀλήθειαν χωρὶς τοῦ φόβου ἐν Χριστῷ.

4. Πρὸς τίνα δύναται ἐπιτάσσειν ὁ Παῦλος;

Πρὸς τὸν Φιλήμονα δύναται ὁ Παῦλος ἐπιτάσσειν· γράφει γὰρ αὐτῷ ὡς τῷ ἀδελφῷ καὶ συνεργῷ ἐν Χριστῷ.

5. Τί σημαίνει τὸ ἐπιτάσσειν ὧδε;

Τὸ διδόναι τὴν ἐντολὴν πρὸς τινα, ὡς ὁ κύριος ἐπιτάσσει τοῖς μαθηταῖς ἀγαπᾶν τὸν θεὸν καὶ ἀλλήλους.

6. Τί ἐστὶν τὸ ἀνῆκον;

Τὸ ἀνήκον ἐστὶν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ δίκαιον· τοῦτ' ἐστὶν τὸ καλὸν ἔργον ὃ ὁ Φιλήμων δεῖ ποιεῖν, ὡς ὁ πιστὸς τοῦ Χριστοῦ.

7. Διὰ τί ὁ Παῦλος δύναται ἐπιτάσσειν τῷ Φιλήμονι;

Ἐπεὶ ὁ Παῦλος ἐστὶν ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τοῦ θεοῦ, δύναται οὖν λαλεῖν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ ἀνῆκον τῷ Φιλήμονι ἐν παρρησίᾳ, μὴ φοβούμενος. Καὶ διότι ὁ Φιλήμων ἐστὶν φίλος καὶ συνεργὸς καὶ ἀγαπητός· ἀληθινοὶ γὰρ

φίλοι λέγουσιν ἀλήθειαν ἀλλήλοις. Λέγομεν οὖν ἐλευθέρως τὴν ἀλήθειαν τοῖς ἀγαπητοῖς ἡμῶν.

8. Τί δείκνυσιν ὅτι ὁ Παῦλος λέγει ἐν Χριστῷ;

Ἡ παρρησία τοῦ Παύλου οὐκ ἔστιν ἐκ σαρκός, ἀλλ' ἐκ τοῦ πνεύματος καὶ ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ Χριστοῦ, ὃς ἐξουσίαν δέδωκεν τοῖς ἀποστόλοις.

9. Τί δηλοῖ ὁ Παῦλος λέγων τὸ ἀνῆκον;

Ὁ Παῦλος δηλοῖ ὅτι ὑπάρχει ἔργον δίκαιον καὶ πρέπον τοῖς πιστοῖς, ὃ δεῖ ποιῆσαι. Τὸ γὰρ ἀνῆκόν ἐστιν οὐκ ἀπὸ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ θεοῦ. Καὶ δεῖ τοὺς πιστεύοντας τηρεῖν τὸ ἀνῆκον.

10. Ποῖος ἄνθρωπος καὶ ἀπόστολός ἐστιν ὁ Παῦλος ὧδε;

Ὁ Παῦλός ἐστιν καλὸς καὶ σοφὸς ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔχων παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξουσίαν καὶ παρρησίαν. Ἀλλ' οὐχ ὡς κύριος καὶ δεσπότης προστάσσει, ἀλλ' ὡς ἀδελφὸς καὶ ἀγαπητός. Οὗτος ὁ Παῦλός ἐστιν πνευματικὸς πατήρ καὶ φίλος τῶν ἁγίων καὶ σοφὸς διδάσκαλος ἐν τῷ κυρίῳ.

Philemon 9 διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτης νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ·

1. Τί ποιεῖ ὁ Παῦλος διὰ τὴν ἀγάπην;

Παρακαλεῖ ὁ Παῦλος διὰ τὴν ἀγάπην.

2. Τι ποιεῖ ὁ Παῦλος ἀντὶ τοῦ ἐπιτάσσειν;

Παρακαλεῖ ἀντὶ τοῦ ἐπιτάσσειν.

3. Πῶς ὁ Παῦλος καλεῖ ἑαυτόν;

Καλεῖ ἑαυτόν πρεσβύτην καὶ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ.

4. Τί λέγει ὁ Παῦλος περὶ τοῦ νῦν;

Νῦν λέγει ὅτι ἐστὶν δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ.

5. Ποῦ ἐστὶν ὁ Παῦλος ὅτε γράφει ταῦτα;

Ὁ Παῦλος δέσμιος ὢν, μένει ἐν τῇ φυλακῇ ὅτε γράφει.

6. Διὰ τί ὁ Παῦλος μᾶλλον παρακαλεῖ ἢ ἐπιτάσσει;

Ὁ Παῦλος ἔχων παρρησίαν ἐν Χριστῷ, ἠδυνήθη ἐπιτάσσειν τῷ Φιλήμονι τὸ ἀνῆκον. Ἀλλ' μᾶλλον ἐκλέγεται τὴν ὁδὸν τῆς ἀγάπης, ἵνα παρακαλέσῃ ὡς ἀδελφός, οὐ δεσπότης.

7. Τί σημαίνει τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτης;

Ὁ Παῦλος λέγει ὅτι ἐστὶν πρεσβύτης, ἔχων πολλὰ ἔτη ἐν βίῳ αὐτοῦ καὶ πρεσβύτερος τῶν ἄλλων. Λαλεῖ οὖν οὐχ ὡς νεώτερος, ἀλλ' ὡς πατὴρ πνευματικός ἐν τῇ πίστει καὶ ὁ ἐγνωκὼς τὸν κύριον καὶ παθὼν ὑπὲρ αὐτοῦ.

8. Πῶς ὁ Παῦλος δείκνυσι τὸν ἑαυτὸν ὥδε;

Δείκνυσιν ἑαυτὸν ὡς ταπεινὸν καὶ πιστὸν δοῦλον τοῦ Χριστοῦ, ὃς νῦν πάσχει ἐν φυλακῇ διὰ τὸ εὐαγγέλιον. Οὐ καυχᾶται ἐν ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ ἐν δεσμῷ καὶ θλίψει, ὡς ὁ κύριος Ἰησοῦς. Οὕτως οὖν ὁ Παῦλος ποιεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ ἰσχυρὸν διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς μαρτυρίας.

9. Πῶς ἐν τῷ Παύλῳ συνέρχονται ἡ ἀγάπη καὶ ἡ παράκλησις;

Ἐν τῷ Παύλῳ ἡ ἀγάπη φέρει τὴν παράκλησιν. Οὐ γὰρ προστάσσει ὡς ἄρχων, ἀλλὰ ὡς φίλος καὶ ἀδελφός. Τοῦτο οὖν διδάσκει ὅτι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καλὸν ἐστὶν λαλεῖν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀγάπῃ, ἵνα οἱ πιστοὶ δέχωνται τὸν λόγον, οὐ φόβῳ, ἀλλὰ χαρᾷ.

10. Τί δηλοῖ ὁ Παῦλος περὶ τῆς μαρτυρίας τοῦ εὐαγγελίου ἐν τῷ σῶματι αὐτοῦ;

Ὁ Παῦλος ἔγραψεν ὡς δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ τοῦτο δείκνυσιν ὅτι τὸ σῶμα αὐτοῦ δέδεται, ἀλλὰ ἡ καρδιά αὐτοῦ ἐλεύθερα ἐν Χριστῷ. Ἐν δὲ τῷ πάσχειν καὶ ἀγαπᾶν, γίνεται τύπος τοῦ Χριστοῦ. Χαίρει καὶ βούλεται πάσχειν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου· καὶ ἐν τοῖς δεσμοῖς αὐτοῦ ἐπιμένει τῷ ἔργῳ τοῦ εὐαγγελίου.

Philemon 10 παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς, Ὁνήσιμον,

1. Τί ποιεῖ ὁ Παῦλος ἐν τούτῳ;
Παρακαλεῖ ὁ Παῦλος τὸν Φιλήμονα.
2. Περὶ τίνος παρακαλεῖ ὁ Παῦλος;
Παρακαλεῖ περὶ τοῦ ἐαυτοῦ τέκνου.
3. Τίς ἐστὶν τὸ ἐμὸν τέκνον;
Ὁνήσιμός ἐστιν τὸ ἐμὸν τέκνον.
4. Ποῦ ἐγέννησεν ὁ Παῦλος τὸν Ὁνήσιμον;
Ἐγέννησεν αὐτὸν ἐν τοῖς δεσμοῖς, τοῦτ' ἔστιν ἐν τῇ φυλακῇ.
5. Τί σημαίνει ἐγέννησα;
Σημαίνει ὅτι ὁ Παῦλος ἤγαγεν τὸν Ὁνήσιμον εἰς πίστιν ἐν Χριστῷ.
6. Τί σημαίνει ὅτι ὁ Παῦλος καλεῖ τὸν Ὁνήσιμον τέκνον αὐτοῦ;
Ὅταν ὁ Παῦλος λέγῃ τὸ ἐμὸν τέκνον, οὐκ ἔστιν ἐν τῇ σαρκὶ ἀλλὰ ἐν τῷ πνεύματι. Αὐτὸς γὰρ ὡς πνευματικὸς πατὴρ ἐγέννησεν τὸν Ὁνήσιμον διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐν ταῖς θλίψεσιν καὶ δεσμοῖς. Ὡς ὁ Χριστὸς φέρει τέκνα διὰ πίστεως, οὕτως καὶ ὁ Παῦλος ἐν φυλακῇ ἐποίησεν μαθητὴν ἐν Χριστῷ.
7. Τί δηλοῖ ὅτι ὁ Παῦλος ἐγέννησεν τὸν Ὁνήσιμον ἐν τοῖς δεσμοῖς;
Ὁ Παῦλος μένων ἐν τῇ φυλακῇ ἔτι ἐκήρυσσεν τὸ εὐαγγέλιον καὶ ἐποίει μαθητάς. Οὐδεὶς γὰρ τόπος κωλύει τὸ ἔργον τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ. Τὸ οὖν εὐαγγέλιον ἐνεργεῖ ἐν δεσμοῖς, καὶ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ σφύζει τοὺς ἀνθρώπους πανταχοῦ.
8. Τί διδάσκει ὁ Παῦλος περὶ τῆς πίστεως;
Ὁ Παῦλος διδάσκει ὅτι ἡ πίστις ἐν Χριστῷ ποιεῖ πάντα καινά. ὁ τότε δοῦλος γίνεται νῦν τέκνον, καὶ ὁ φυγὼν γίνεται ἀδελφός.

9. Πῶς δηλοῖ τοῦτο περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ εὐαγγελίου;

Τὸ εὐαγγέλιον δύναται μεταμορφοῦν τὸν ἁμαρτωλὸν ὥστε γίνεσθαι νέον ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ. Ὁ δὲ Ὀνήσιμος ὡς πρότερον ἦν δοῦλος, νῦν γίνεται τέκνον ἀληθινόν. Τοῦτο δείκνυσιν τὴν δύναμιν τῆς χάριτος.

10. Πῶς βοηθεῖ ὁ Παῦλος τῷ Φιλήμονι δέξασθαι τὸν Ὀνήσιμον;

Ὁ Παῦλος βοηθεῖ τῷ Φιλήμονι δέξασθαι τὸν Ὀνήσιμον λέγων αὐτὸν εἶναι τὸ τέκνον αὐτοῦ, ὃν ἐγέννησεν ἐν τοῖς δεσμοῖς. Οὐκέτι γὰρ ἐστὶν μόνον δοῦλος, ἀλλὰ τέκνον τοῦ εὐαγγελίου, καὶ ἀδελφὸς ἐν πίστει. Διὰ οὖν τῆς ἀγάπης, ὁ Παῦλος παρακαλεῖ τὸν Φιλήμονα ἵνα βλέπῃ τὸν Ὀνήσιμον οὐ κατὰ σάρκα, ἀλλὰ ἐν Χριστῷ.

Philemon 11 τὸν ποτέ σοι ἄχρηστον νυνὶ δὲ καὶ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον,

1. Τίς ἦν ποτὲ ἄχρηστος;

Ὁ Ὀνήσιμος ἦν ποτὲ ἄχρηστος.

2. Τίτι ἦν ἄχρηστος ὁ Ὀνήσιμος;

Ἦν ἄχρηστος τῷ Φιλήμονι.

3. Τί σημαίνει ποτὲ ἦν ἄχρηστος;

Ποτὲ, τοῦτ' ἐστὶν πρὶν τοῦ γνῶναι τὸν Χριστόν.

4. Τί σημαίνει ἄχρηστος;

Ὁ ἄχρηστός ἐστὶν ὅς οὐ ὠφελεῖ καὶ ποιεῖ τὸ καλὸν ἐν τῷ ἔργῳ. Ὁ δὲ ἄχρηστος ἄνθρωπος οὐ βοηθεῖ τοῖς ἀνθρώποις, οὐ διακονεῖ τοῖς ἀγίοις, οὐ ζῇ ἐν πίστει οὐδὲ ἐν ἀγάπῃ.

5. Τί σημαίνει εὐχρηστον;

Ὁ εὐχρηστός ἐστὶν ὅς καλῶς ποιεῖ καὶ ἔχει ἔργον καλόν. Ὁ εὐχρηστος ἄνθρωπος ὠφελεῖ καὶ διακονεῖ καὶ βοηθεῖ τοῖς ἀνθρώποις.

6. Τί σημαίνει ποτὲ καὶ νυνί;

Ποτὲ μὲν σημαίνει ὅτε ὁ Ὀνήσιμος ἦν πρότερον ἄχρηστος

καὶ οὐκ ἔγνω τὸν Χριστόν· νυνὶ δὲ σημαίνει ὅτι νῦν γινώσκει τὸν Χριστὸν καὶ ἐστὶν χρήσιμος καὶ τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Φιλίμονι.

7. Τί σημαίνει ὁ λόγος ποτὲ ἄχρηστος ὤδε;

Ὁ Παῦλος λέγει ὅτι ὁ Ὀνήσιμος ἦν ποτὲ ἄχρηστος, ἴσως διὰ τὴν φυγὴν ἢ διὰ τὴν ἀπιστίαν. Τότε οὖν οὐκ ὠφέλει τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, οὐδὲ εἰργάζεται ἐν δικαιοσύνῃ.

8. Πῶς γίνεται εὐχρηστος ὁ Ὀνήσιμος;

Διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ, ὁ πάλαι ἄχρηστος ἐγένετο εὐχρηστος καὶ χρηστός. Ἐγεννήθη γὰρ ὑπὸ τοῦ Παύλου ἐν δεσμοῖς, καὶ νῦν ἔχει νέαν φύσιν. Οὐκέτι οὖν ζῇ ἐαυτῷ, ἀλλὰ τῷ κυρίῳ, καὶ διακονεῖ τοῖς ἀγίοις.

9. Τί σημαίνει καὶ σοὶ καὶ ἐμοί;

Δείκνυσιν ὅτι ὁ Ὀνήσιμος ἐν Χριστῷ γίνεται κοινωνὸς τοῦ Παύλου τε καὶ τοῦ Φιλίμονος. Νῦν οὖν δύναται βοηθεῖν τῷ Παύλῳ καὶ Φιλίμονι.

10. Τί διδάσκει τοῦτο περὶ τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ;

Διδάσκει ὅτι ἡ χάρις τοῦ Χριστοῦ ἀλλάσσει τὸν ἄνθρωπον. Ὁ τότε ἄχρηστος καὶ ἀσεβὴς ἐγένετο χρηστός, πιστός, καὶ χρήσιμος. Τοῦτο δὲ γίνεται οὐ διὰ νόμου, ἀλλὰ διὰ πίστεως, ἐν πνεύματι ἀγίῳ.

Philemon 12 ὃν ἀνέπεμψά σοι, αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα

1. Τί ἐποίησεν ὁ Παῦλος;

Ἀνέπεμψεν ὁ Παῦλος τὸν Ὀνήσιμον πρὸς τὸν Φιλίμονα.

2. Τίνι ἀνέπεμψεν ὁ Παῦλος τὸν Ὀνήσιμον;

Τῷ Φιλίμονι ἀνέπεμψεν ὁ Παῦλος τὸν Ὀνήσιμον.

3. Διὰ τί τὸ ῥῆμά ἐστιν ἀνέπεμψα καὶ οὐκ ἔστιν ἔπεμψα;

Ἐπεὶ ὁ Ὀνήσιμος ἦν πρότερον μετὰ τοῦ Φιλίμονος καὶ ἔφυγεν. Νῦν δὲ ὁ Παῦλος πάλιν πέμπει αὐτόν.

4. Πῶς καλεῖ ὁ Παῦλος τὸν Ὀνήσιμον;
Καλεῖ αὐτὸν τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ.

5. Τί ἐστὶν τοῦτ’;
Τοῦτ’ ἔστιν αὐτὸς ὁ Ὀνήσιμος.

6. Τί δείκνυσιν ὁ Παῦλος ἐν τῷ λόγῳ τὰ ἐμὰ σπλάγχνα;
Ὁ Παῦλος εἶπεν τὸν Ὀνήσιμον εἶναι τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ,
καὶ τοῦτο δείκνυσιν ὅτι αὐτὸς σφόδρα ἀγαπᾷ τὸν Ὀνήσιμον ὡς
ἀγαπητὸν υἱόν.

7. Πῶς ὄν ἀνέπεμψα σοι δείκνυσιν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἀγάπης;
Ὁ Παῦλος ἀπέστειλεν ὃν ἠγάπησεν, οὐκ ἐξ ἀνάγκης, ἀλλὰ
ἐν ἀγάπῃ ἐλευθερίας καρδίας. Οὐ γὰρ ἐκράτησεν αὐτὸν παρ’ ἑαυτῷ,
ἀλλὰ παρέδωκεν τῷ Φιλήμονι ἵνα δέχεται αὐτόν.

8. Τί σημαίνει ὅτι ὁ Παῦλος πέμπει τὰ ἴδια σπλάγχνα;
Τὰ σπλάγχνα σημαίνει τὴν καρδίαν ἀλλὰ πολλάκις
ἰσχυρότερον. Ὁ μὲν Παῦλος ἀποστέλλει τὸν Ὀνήσιμον ὡς μέρος
ἑαυτοῦ. Δείκνυσιν δὲ τὴν πνευματικὴν γέννησιν, τὴν ἀγάπην, τὴν
κοινωνίαν ἐν Χριστῷ. Τῷ οὖν Παύλῳ, τὸ πέμπειν τὸν Ὀνήσιμόν
ἐστὶν ὡς τὸ τέμνειν ἀπὸ τῆς καρδίας.

9. Τίς ἐστὶν ὁ Ὀνήσιμος τῷ Παύλῳ;
Ὁ Ὀνήσιμος τῷ Παύλῳ ἐστὶν οὐ μόνον τέκνον πνευματικόν,
ἀλλὰ καὶ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. Τοῦτ’ ἔστιν, ὁ Παῦλος ἀγαπᾷ αὐτὸν ἐν
βάθει τῆς καρδίας. Οὐχ ὡς δοῦλον βλέπει αὐτόν, ἀλλ’ ὡς ἀγαπητὸν
καὶ τίμιον, ὃς μένει ἐν κοινωνίᾳ καὶ ἀγάπῃ μετ’ αὐτοῦ. Ἐν δὲ τοῖς
δεσμοῖς ἐγέννησεν αὐτόν, καὶ νῦν πέμπει αὐτόν ὡς μέρος ἑαυτοῦ
καὶ καρδίαν αὐτοῦ.

10. Πῶς βοηθεῖ ταῦτα τῷ Φιλήμονι δέξασθαι τὸν Ὀνήσιμον;
Ὅτε ὁ Παῦλος λέγων ὃν ἀνέπεμψά σοι τοῦτ’ ἔστιν τὰ ἐμὰ
σπλάγχνα, παρακαλεῖ τὸν Φιλήμονα ἐξ ὅλης καρδίας. Διδούς τὴν ἀγάπην
αὐτοῦ πρὸς τὸν Ὀνήσιμον, ὡς πατὴρ πρὸς τέκνον, πέμπει αὐτόν τῷ
Φιλήμονι. Ἴσως δὲ τοῦτο δύναται κινεῖν τὴν καρδίαν τοῦ Φιλήμονος, ἵνα
δέξηται αὐτόν οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ’ ὡς ἀγαπητὸν ἀδελφὸν ἐν κυρίῳ.

Philemon 13 ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἑμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου,

1. Τί ἐβούλετο ποιῆσαι ὁ Παῦλος;
Ὁ Παῦλος ἐβούλετο κατέχειν τὸν Ὀνήσιμον.
2. Πρὸς τίνα ἐβούλετο κατέχειν αὐτόν;
Πρὸς ἑαυτὸν ὁ Παῦλος ἐβούλετο κατέχειν τὸν Ὀνήσιμον.
3. Ποῦ ἦν ὁ Παῦλος ὅτε ἐβούλετο τοῦτο ποιῆσαι;
Ἦν ἐν τοῖς δεσμοῖς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διὰ τὸ εὐαγγέλιον.
4. Τίτι διηκόνει ὁ Ὀνήσιμος;
Διηκόνει τῷ Παύλῳ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ.
5. Ὑπὲρ τίνος διηκόνει ὁ Ὀνήσιμος;
Ὁ Ὀνήσιμος διηκόνει τῷ Παύλῳ ὑπὲρ τοῦ Φιλήμονος.
6. Διὰ τί ὁ Παῦλος ἐβούλετο κατέχειν τὸν Ὀνήσιμον πρὸς ἑαυτόν;
Ὅτι ὁ Ὀνήσιμος νῦν ἐστὶν εὐχρηστος οὐκ ὥσπερ πρότερον.
Ὁ οὖν Παῦλος ἐπιθυμεῖ κρατεῖν παρ' ἑαυτῷ αὐτόν, ὡς χρήσιμον καὶ ἀγαπητὸν συνεργόν.
7. Πῶς δείκνυσιν ὁ Παῦλος τὴν τιμὴν τοῦ Ὀνησίμου;
Ὁ Παῦλος λέγων ὅτι ἐβουλήθη αὐτόν κατέχειν, καὶ ὅτι δύναται διακονεῖν ὑπὲρ τοῦ Φιλήμονος. Ὁ οὖν Παῦλος δείκνυσιν τὸν Ὀνήσιμον εἶναι χρηστὸν, πιστὸν καὶ χρήσιμον ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου.
8. Τί σημαίνει ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ;
Ὁ Παῦλος ἐβουλήθη κατέχειν Ὀνήσιμον ἵνα διακονῇ αὐτῷ ὑπὲρ τοῦ Φιλήμονος ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου· τάχα εἰ ὁ Φιλήμων ἦν παρ' αὐτῷ, τὸ αὐτὸ ἔργον ἂν ἐποίει.
9. Τί δηλοῖ ὁ Παῦλος περὶ τῆς διακονίας ἐν τοῖς δεσμοῖς;
Ὁ Παῦλος δηλοῖ ὅτι καὶ ἐν δεσμοῖς, ὁ πιστὸς δύναται λατρεῦειν τῷ θεῷ καὶ διακονεῖν τοῖς ἀγίοις. Οἱ γὰρ δεσμοὶ τοῦ

εὐαγγελίου οὐ κωλύουσι τὴν ἀγάπην οὐδὲ τὴν πίστιν, ἀλλὰ μᾶλλον γίνονται καιρὸς διακονίας.

10. Πῶς ὁ Παῦλος δείκνυσιν ὅτι ὁ Ὁνήσιμός ἐστιν συνεργὸς τοῦ εὐαγγελίου;

Ὁ Ὁνήσιμος γέγονεν συνεργὸς τοῦ Παύλου, οὐ γὰρ μόνον ἐδούλευσεν κατὰ σάρκα, ἀλλὰ νῦν διακονεῖ ἐν πνεύματι. Ὁ οὖν Παῦλος δείκνυσι τὴν ἀληθινὴν καὶ πιστὴν διακονίαν τοῦ Ὁνησίμου, βουλόμενος κατέχειν αὐτόν.

Philemon 14 *χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ᾗ ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον.*

1. Τί οὐκ ἠθέλησεν ποιῆσαι ὁ Παῦλος;

Οὐδὲν ἠθέλησεν ποιῆσαι χωρὶς τῆς γνώμης τοῦ Φιλήμονος.

2. Χωρὶς τίνος γνώμης οὐδὲν ἠθέλησεν ποιῆσαι ὁ Παῦλος;

Χωρὶς τῆς γνώμης τοῦ Φιλήμονος οὐδὲν ἠθέλησεν ποιῆσαι ὁ Παῦλος.

3. Τί ἐστὶν ἡ γνώμη ὧδε;

Ἡ γνώμη ἐστὶν τὸ θέλημα καὶ ἡ βουλή τοῦ Φιλήμονος.

4. Πῶς ἐβούλετο ὁ Παῦλος γενέσθαι τὸ ἀγαθόν;

Κατὰ ἐκούσιον, οὐ κατ' ἀνάγκην ἐβούλετο ὁ Παῦλος γενέσθαι τὸ ἀγαθόν.

5. Πῶς ἠθέλησεν ὁ Παῦλος τὸν Φιλήμονα ἐργάζεσθαι τὸ ἀγαθόν;

Ὁ Παῦλος ἠθέλησεν τὸν Φιλήμονα ἐργάζεσθαι τὸ ἀγαθὸν κατὰ ἐκούσιον, τοῦτ' ἐστὶν ἐκ τοῦ ἐλευθέρου θελήματος αὐτοῦ οὐκ ἐκ τῆς ἀνάγκης.

6. Διὰ τί ὁ Παῦλος οὐκ ἠθέλησεν ποιῆσαι οὐδὲν χωρὶς τῆς γνώμης τοῦ Φιλήμονος;

Ὁ μὲν Παῦλος τιμᾷ τὸν Φιλήμονα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ. Οὐκ οὖν ποιεῖ κατ' ἐξουσίαν, ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ. Δεῖ γὰρ τὰ ἀγαθὰ ἐξ ἐκουσίου τοῦ ποιουμένου γίνεσθαι, οὐκ ἐξ ἀνάγκης.

7. Τί δείκνυσιν ὁ Παῦλος λέγων, τὸ ἀγαθόν σου;

Δείκνυσιν ὅτι ἡ ἀπόκρισις τοῦ Φιλήμονος ἔσται ἀγαθή τε καὶ χρηστή, ἐν ἀγάπῃ καὶ κοινωνίᾳ πρὸς τὸν Ὀνήσιμον. Τοῦτο δὲ βούλεται γενέσθαι ἐλευθέρως, ὡς καρπὸς πίστεως καὶ ἀγάπης.

8. Τί ἠθέλησεν ὁ Παῦλος τὸν Φιλήμονα ποιῆσαι;

Ὁ Παῦλος οὐκ ἐπιτάσσει ἀλλὰ παρακαλεῖ καὶ προσδοκᾷ τὴν γνώμην τοῦ Φιλήμονος, ἵνα ἡ ἀγάπη γένηται ἀληθινή, ἐξ ἐκούσιας καρδίας, οὐ διὰ φόβον ἢ νόμον.

9. Τί διδάσκει ὁ Παῦλος περὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἀγαθοῦ;

Τὸ ἀγαθὸν ἐν Χριστῷ δεῖ εἶναι ἐκούσιον· ἱλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ θεός. Ὅταν γὰρ ἄνθρωπος ποιῇ τὸ καλὸν ἐξ ἐκούσιας καρδίας, τότε ἔχει καρπὸν πίστεως καὶ ἀγάπης ἀληθινῆς.

10. Πῶς ἡ πραότης τοῦ Παύλου ἐργάζεται τὴν κοινωνίαν;

Ὁ μὲν Παῦλος οὐχ ὡς ἄρχων ἐπιτάσσει, ἀλλὰ δὲ ὡς ἀδελφὸς παρακαλεῖ· ἐὰν ὁ Φιλήμων δέξηται τὸν Ὀνήσιμον κατὰ ἐκούσιον καρδίαν, τότε φανεροῦται ἡ κοινωνία τῆς πίστεως. Οὕτως ἐργάζεται ὁ λόγος τῆς χάριτος ἐν πραΰτητι.

Philemon 15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς,

1. Τί σημαίνει τάχα;

Τάχα οὐκ ἔστιν λόγος ἰσχυρός, ἀλλὰ λόγος ἐλπίδος. Ὁ γὰρ Παῦλος νομίζει τοῦτο εἶναι.

2. Τί σημαίνει ἐχωρίσθη;

Ἐχωρίσθη σημαίνει ἄνθρωπός τις ὑπάγει ἀπὸ τίνος ἀνθρώπου.

3. Τίς ἐχωρίσθη ἀπὸ τίνος;

Ὁ Ὀνήσιμος ἐχωρίσθη ἀπὸ τοῦ Φιλήμονος.

4. Εἰς πόσον χρόνον ἐχωρίσθη;

Πρὸς ὥραν—εἰς μικρὸν χρόνον. Ὁ οὖν Ὀνήσιμος ἐχωρίσθη ἀπὸ τοῦ Φιλήμονος, ἀλλὰ ἐπ’ ὀλίγον μόνον.

5. Τί σημαίνει αἰώνιον;

Σημαίνει οὐκ ὀλίγον χρόνον, ἀλλὰ πολὺν χρόνον, ὡς πάντοτε καὶ οὐ παύεται, ἀλλὰ μενεῖ.

6. Ἵνα τί ὁ Ὀνήσιμος ἐχωρίσθη κατὰ τὸν Παῦλον;

Ὁ Παῦλος πιστεύει ὅτι ὁ Ὀνήσιμος ἐχωρίσθη ἵνα ὁ Φιλήμων ἔχη αὐτόν, ἀλλ’ οὐκ ὡς πρότερον, ἀλλ’ ἐν πνεύματι καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

7. Πῶς ὁ Παῦλος βλέπει τὴν ἐξόδον τοῦ Ὀνησίμου;

Ὁ Παῦλος βλέπει τὴν ἐξόδον τοῦ Ὀνησίμου οὐχ ὡς ἔργον κακόν, ἀλλὰ ὡς μέρος τοῦ ἔργου τοῦ θεοῦ. Διὰ τοῦτο γὰρ εἶπεν ὅτι τάχα ὁ Ὀνήσιμος ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα ὁ Φιλήμων ἀπέχη αὐτόν εἰς τὸν αἰῶνα.

8. Διὰ τί ὁ Παῦλος λέγει ὅτι τὸν Ὀνήσιμον χωρισθῆναι ἀπὸ τοῦ Φιλήμονός ἐστιν καλόν;

Ὁ Παῦλος πιστεύει ὅτι ὁ θεὸς ἐργάζεται διὰ τῶν πραγμάτων τῶν κακῶν. Τὸ γὰρ χωρισθῆναι ἐγένετο αἰτία μετανοίας καὶ σωτηρίας τοῦ Ὀνησίμου. Ὁ οὖν Παῦλος εἶδεν τοῦτο ὡς θέλημα τοῦ θεοῦ, οὐχ ὡς τέλος, ἀλλὰ ὡς ἀρχὴν καινῆς κοινωνίας.

9. Τί δηλοῖ ὁ Παῦλος περὶ τῶν κακῶν τῆς ζωῆς;

Ὁ Παῦλος δηλοῖ ὅτι τὰ κακὰ τῆς ζωῆς πάντοτε οὐκ ἔξω τοῦ θελήματος τοῦ θεοῦ ἐστίν. Ὁ γὰρ θεὸς ἐργάζεται διὰ πάντων εἰς ἀγαθὸν τοῖς πιστοῖς. Καὶ ἡ ἐξόδος τοῦ Ὀνησίμου, ἣ ἦν κατὰ κόσμον κακόν, ἐγένετο ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ θεοῦ εἰς σωτηρίαν καὶ πίστιν καὶ κοινωνίαν καινὴν. Οὕτως τὰ πρόσκαιρα κακὰ γίνεται αἰτία τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν.

10. Πῶς παρακαλεῖ ὁ Παῦλος τὸν Φιλήμονα δέξασθαι τὸν Ὀνήσιμον ἐν πίστει;

Ὁ Παῦλος παρακαλεῖ τὸν Φιλήμονα διὰ τῆς ἐλπίδος τῆς αἰωνίου κοινωνίας. Λέγει ὅτι τὸ κακὸν τὸ πρόσκαιρον τοῦ Ὀνησίμου

ἦν πρὸς αἰώνιον ἀγαθόν. Νῦν γὰρ ὁ Φιλήμων δύναται ἔχειν τὸν Ὀνήσιμον ἐν κοινωνίᾳ πνευματικῇ εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν σαρκὶ καὶ ἐν πίστει.

Philemon 16 οὐκέτι ὡς δοῦλον ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσω δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ.

1. Πῶς δέχεται ὁ Φιλήμων τὸν Ὀνήσιμον;

Νῦν δεῖ τὸν Φιλήμονα δέχεσθαι τὸν Ὀνήσιμον οὐχ ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὡς ἀδελφόν.

2. Τί σημαίνει ὑπὲρ δοῦλον;

Τοῦτ' ἔστιν οὐχ ὡς δοῦλος, ἀλλὰ ὡς ἀδελφός, ὁ ἔχων πλείονα τιμὴν ἢ ὁ δοῦλος.

3. Τίνα καλεῖ ὁ Παῦλος ἀδελφὸν ἀγαπητόν;

Τὸν Ὀνήσιμον καλεῖ ὁ Παῦλος ἀδελφὸν ἀγαπητόν, ὥσπερ ἐκάλεσεν τὸν Φιλήμονα.

4. Τίτι ὁ Ὀνήσιμός ἐστιν μάλιστα ἀγαπητός;

Τῷ Παύλῳ ἐστὶν μάλιστα ἀγαπητός ὁ Ὀνήσιμος.

5. Πῶς λέγει ὁ Παῦλος ὅτι ὁ Φιλήμων χρειαν ἔχει ἀγαπᾶν;

Λέγει ὅτι ὁ Ὀνήσιμός ἐστιν ἀγαπητός μάλιστα αὐτῷ, καὶ δεῖ τὸν Φιλήμονα ἀγαπᾶν αὐτὸν ἔτι πλείονα, ὅτι ἐστὶν αὐτῷ ἀδελφός καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ.

6. Τί βούλεται ὁ Παῦλος λέγων οὐκέτι ὡς δοῦλον;

Βούλεται λέγειν ὅτι ὁ Ὀνήσιμος νῦν ἐστὶν καινός ἐν Χριστῷ· οὐκέτι οὖν δοῦλος κατὰ σάρκα, ἀλλ' ἀδελφός ἐν πίστει. Ἡ γὰρ πίστις ἠλλάξε τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν κοινωνίαν.

7. Πῶς ὁ Παῦλος τιμᾷ τὸν Ὀνήσιμον;

Ὁ Παῦλος τιμᾷ τὸν Ὀνήσιμον λέγων αὐτὸν ὑπὲρ δοῦλον εἶναι, καὶ ἀδελφὸν ἀγαπητόν. Φανεροῖ ὅτι ἐστὶν μάλιστα αὐτῷ, ὡς τέκνον πνευματικόν καὶ συνεργὸς ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου.

Οὐχ ὥς μικρὸν λογίζεται αὐτόν, ἀλλ' ὥς τίμιον μέρος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀγαπητὸν σφόδρα ἐν κυρίῳ.

8. Τί σημαίνει καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ;

Ὁ Παῦλος θέλει τὸν Φιλήμονα δέξασθαι τὸν Ὀνήσιμον οὐχ ὥς δοῦλον ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ καὶ ὥς ἀδελφὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ. Ἐν μὲν σαρκὶ δείκνυσι τὴν κοινωνίαν τὴν κατὰ σάρκα, ὅτι ὁ Ὀνήσιμος μένει ἐν τῷ οἴκῳ καὶ ἐργάζεται· ἐν δὲ κυρίῳ δείκνυσι τὴν πνευματικὴν κοινωνίαν, ὅτι νῦν ἐστὶν πιστὸς καὶ ἀδελφὸς ἐν Χριστῷ. Οὐκέτι οὖν ἐστὶν δοῦλος, ἀλλὰ ἀδελφὸς ἀγαπητός, μετὰ τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Φιλήμονος ἔχων τὴν αὐτὴν πίστιν, ἀγάπην, καὶ ἐλπίδα.

9. Πῶς δηλοῖ ὁ Παῦλος τὴν ἀληθινὴν τιμὴν τοῦ ἀνθρώπου;

Ὁ Παῦλος δηλοῖ ὅτι ἡ ἀληθινὴ τιμὴ τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, μάλιστα ἡ πίστις ἐν Χριστῷ. Ὁ δοῦλος Ὀνήσιμος ἐγένετο ἀδελφὸς ἐν πίστει, καὶ ἀγαπητός.

10. Πῶς παρακαλεῖ ὁ Παῦλος τὸν Φιλήμονα δέξασθαι τὸν Ὀνήσιμον;

Παρακαλεῖ διὰ ἀγάπης, λέγων ὅτι ὁ Ὀνήσιμός ἐστιν ἀδελφὸς ἀγαπητός καὶ ὑπὲρ δοῦλον. Οὐ μόνον ἐστὶν χρήσιμος, ἀλλὰ καὶ πιστὸς τῷ κυρίῳ καὶ τῷ Παύλῳ. Καὶ εἰ μάλιστα ἐστὶν ἀγαπητός τῷ Παύλῳ, πόσῳ μᾶλλον ὀφείλει ὁ Φιλήμων ἀγαπᾶν αὐτόν, ὅτι ἐστὶν αὐτῷ ἀδελφὸς ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ.

Philemon 17 εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτόν ὥς ἐμέ.

1. Τί σημαίνει κοινωνός;

Ὁ συνεργός ἐστὶν καὶ ὁ ἔχων κοινωνίαν μετὰ τινος.

2. Τί σημαίνει προσλαβοῦ;

Σημαίνει τὸ δέχεσθαι καὶ λαμβάνεσθαι τινα.

3. Τί λέγει ὁ Παῦλος εἰ ὁ Φιλήμων ἔχει αὐτόν κοινωνόν;

Ὁ Παῦλος αἰτεῖ τὸν Φιλήμονα προσλαβέσθαι τὸν Ὀνήσιμον εἰ ὁ Φιλήμων ἔχει κοινωνόν μετ' αὐτοῦ.

4. Πῶς δεῖ τὸν Φιλήμονα προσλαβέσθαι τὸν Ὀνήσιμον;
Δεῖ τὸν Φιλήμονα προσλαβέσθαι τὸν Ὀνήσιμον ὡς τὸν Παῦλον αὐτόν.
5. Ποῦ ὁ Παῦλος καὶ Φιλήμων ἔχουσιν κοινωνόν;
Ὁ Παῦλος καὶ Φιλήμων ἔχουσιν κοινωνόν ἐν Χριστῷ ὅτι αὐτοὶ συνεργοὶ εἰσιν ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
6. Τί σημαίνει εἰπεῖν προσλαβοῦ αὐτόν ὡς ἐμέ;
Ὁ Παῦλος βούλεται ὅτι τὸν Ὀνήσιμον δέχεται ὁ Φιλήμων ὡς αὐτόν, μετὰ τιμῆς καὶ ἀγάπης ἐν Χριστῷ.
7. Τί δείκνυσιν ὁ Παῦλος λέγων εἰ με ἔχεις κοινωνόν;
Δείκνυσιν τὴν ἰσχυρὰν κοινωνίαν ἐν πίστει ἣν ἔχει μετὰ τοῦ Φιλήμονος, καὶ ὅτι ἡ κοινωνία αὕτη δεῖ φανερωῖσθαι ἐν ἔργῳ ἀγάπης πρὸς τὸν Ὀνήσιμον.
8. Πῶς ἡ κοινωνία ἐν Χριστῷ ἐργάζεται ἐν πιστοῖς;
Ἐν Χριστῷ οὐκέτι ἐσμὲν ξένοι, ἀλλ' ἀδελφοί. Ὁ οὖν Παῦλος αἰτεῖ τὸν Φιλήμονα δέξασθαι τὸν Ὀνήσιμον ὡς ἑαυτόν. Τοῦτο δὲ δείκνυσιν ὅτι ἡ πίστις ἐνεργεῖ εἰς κοινωνίαν ἀληθινήν.
9. Ποία τιμὴ δίδοται τῷ Ὀνησίμῳ διὰ τοῦ λόγου τούτου;
Τιμᾶται ὁ Ὀνήσιμος ὡς ὁ Παῦλος· οὐκέτι ὡς ἄχρηστος δοῦλος, ἀλλ' ὡς ἀδελφὸς τιμιώτατος. Ὁ δὲ Παῦλος μεταδίδωσιν αὐτῷ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν τιμὴν ἣν ἔχει παρὰ τοῦ Φιλήμονος.
10. Τί δηλοῖ ὁ Παῦλος περὶ τῆς ἀληθινῆς κοινωνίας τῶν πιστῶν;
Δηλοῖ ὅτι ἡ κοινωνία τῶν πιστῶν ἐστὶν ἐν Χριστῷ, καὶ δεῖ ἐνεργεῖν ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐν ἔργῳ κοινωνίας. Ὅταν τις δέχεται τὸν ἀδελφὸν ὡς τὸν Χριστὸν ἢ ὡς τὸν ἀπόστολον, τότε πληροῖ τὸν νόμον τῆς ἀγάπης καὶ τὴν ἀληθινὴν κοινωνίαν ἐν Χριστῷ.

Philemon 18 εἰ δέ τι ἠδίκησέν σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα.

1. Τί σημαίνει εἰ δέ τι ἠδίκησεν;

Ὁ Παῦλος οὐ βέβαιός ἐστιν εἰ ὁ Ὀνήσιμος ἠδίκησεν ἀλλὰ λέγει τάχα ἠδίκησεν.

2. Τίς τίνα ἠδίκησεν ἢ ὀφείλει;

Τάχα ὁ Ὀνήσιμος ἠδίκησεν τὸν Φιλήμονα ἢ ὀφείλει τι.

3. Τί ἐστὶν τοῦτο ὧδε;

Τοῦτό ἐστιν ὃ ἠδίκησεν ἢ ὃ ὀφείλει.

4. Τί σημαίνει τὸ ἀδικεῖν;

Σημαίνει τὸ ποιεῖν κακὸν τινὶ ἀνθρώπῳ· τὸ ποιεῖν οὐ καλὸν.

5. Τί σημαίνει τὸ ὀφείλειν;

Σημαίνει ὅτι δεῖ ἀνθρώπῳ τινα ἀποδιδόναι πρᾶγμα ἄλλῳ ἀνθρώπῳ τινί.

6. Τί σημαίνει τὸ ἐλλογᾶν;

Σημαίνει τὸ τιθέναι ἢ τὸ λογίζεσθαι τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τινί, ὡς αὐτὸς ὀφείλει.

7. Τί σημαίνει ὁ Παῦλος λέγων ἐμοὶ ἐλλόγα;

Ἐλλόγα κατὰ τὴν γραμματικὴν ἐστὶν προστακτικὴ (imperative). Παῦλος δὲ προστάσσει τῷ Φιλήμονι τιθέναι ἐπ' αὐτὸν τὰ πράγματα ἃ ὁ Ὀνήσιμος ὀφείλει.

8. Τί βλέπομεν περὶ τοῦ Παύλου ὧδε;

Καθὼς ὁ Χριστὸς ἔλαβεν ἐφ' ἑαυτὸν τὰ ὀφειλόμενα ἡμῶν, οὕτως ὁ Παῦλος λέγει ἐμοὶ ἐλλόγα. Γίνεται οὖν τύπος τοῦ Χριστοῦ δεικνὺς ὅτι ὁ ἀληθινὸς ἀπόστολος ἀγαπᾷ καὶ διακονεῖ ὡς Χριστός. Ὁ γὰρ Παῦλος οὐ μόνον λέγει καὶ παρακαλεῖ λόγοις, ἀλλὰ καὶ βούλεται δείξαι ἔργοις.

9. Τί δείκνυσιν ὁ Παῦλος περὶ ἑαυτοῦ, εἰ ὁ Ὀνήσιμος ἠδίκησεν τὸν Φιλήμονα;

Ὁ Παῦλος ἔτοιμός ἐστιν βοηθῆσαι τῷ Ὀνησίμῳ· παρακαλεῖ οὖν τὸν Φιλήμονα ἐλλογᾶν αὐτῷ. Ἀγαπᾷ γὰρ αὐτὸν ὡς τέκνον ἀληθινὸν καὶ θέλει βοηθῆσαι αὐτῷ ἐν παντί, ὅ τι ἂν ὀφείλῃ.

10. Πῶς δείκνυσιν ὁ Παῦλος ὅτι οἱ ἅγιοι δεῖ βοηθεῖν ἀλλήλοις;

Ὁ Παῦλος λέγων ἐμοὶ ἐλλόγα, λαμβάνει ἐπ' ἑαυτὸν τὸ βάρος τοῦ Ὀνησίμου, ὡς πατὴρ πνευματικὸς καὶ ἀδελφὸς ἐν Χριστῷ. Οὕτως δείκνυσιν ὅτι οἱ ἅγιοι ὀφείλουσι βαστάζειν ἀλλήλων τὰ βάρη ἐν ἀγάπῃ, ὥσπερ γέγραπται ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ (Gal. 6:2). Ἐν γὰρ τῷ σώματι τοῦ Χριστοῦ οὐδεὶς ζῇ ἑαυτῷ μόνον, ἀλλὰ πάντες βοηθοῦσιν ἀλλήλοις ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

Philemon 19 ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις

1. Τί ἐποίησεν ὁ Παῦλος;

Ἐγραψεν τὴν ἐπιστολὴν ὁ Παῦλος.

2. Πῶς ἔγραψεν τὴν ἐπιστολὴν;

Ἐγραψεν τὴν ἐπιστολὴν ταῖς ἰδίαις χερσίν.

3. Τί μέλλει ποιεῖν ὁ Παῦλος;

Ὁ Παῦλος μέλλει ἀποτίνειν ὅτι εἶπεν, ἐγὼ ἀποτίσω.

4. Τί σημαίνει ἀποτίσω;

Σημαίνει, ἐγὼ δώσω πάλιν ὃ ὀφείλεται. Ὁ γὰρ Παῦλος ἔτοιμός ἐστιν πληρῶσαι ὅ τι ἂν ὀφείλῃ ὁ Ὀνήσιμος, καὶ οὐκ ἐκφεύγει τὴν ἀνάγκην.

5. Τί ἀποτίσει Παῦλος τῷ Φιλήμονι;

Εἰ ὁ Ὀνήσιμος ὀφείλει τι τῷ Φιλήμονι, ὁ Παῦλος ἀποτίσει τὰ ὀφειλόμενα.

6. Τί σημαίνει ἵνα μὴ λέγω σοι;

Σημαίνει ὁ Παῦλος οὐ θέλει εἰπεῖν ὅτι ὁ Φιλήμων αὐτῷ ὀφείλει.

7. Τί δείκνυσιν ὁ Παῦλος λέγων ὅτι αὐτὸς ἔγραψεν ταῦτα ταῖς χερσίν;

Δείκνυσιν ὅτι τὸ γραφόμενόν ἐστιν ἀληθινὸν καὶ πιστόν, ὅτι οὐκ ἂν ἄλλου ἀνθρώπου, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Παῦλος ἔγραψεν ταῖς χερσίν. Οὕτως βούλεται δεῖξαι τὴν σπουδὴν αὐτοῦ περὶ τοῦ Ὀνησίμου.

8. Τί σημαίνει ὅτι ὁ Φιλῆμων καὶ ἑαυτὸν προσοφείλει τῷ Παύλῳ;

Τάχα ὁ Παῦλος ἔσπειρεν τὸ σπέρμα τοῦ εὐαγγελίου τῷ Φιλῆμονι, καὶ δι' αὐτοῦ ὁ Φιλῆμων ἔλαβεν πίστιν καὶ ζωὴν ἐν Χριστῷ. Φιλῆμων οὖν ὀφείλει πολλὰ τῷ Παύλῳ, καὶ δεῖ ἀποδιδόναι.

9. Πῶς ὁ Παῦλος διακονεῖ ὡς μεσίτης μεταξύ τοῦ Φιλήμονος καὶ Ὀνησίμου;

Ὁ Παῦλος παρακαλεῖ τὸν Φιλῆμονα ὑπὲρ τοῦ Ὀνησίμου καὶ λαμβάνει τὸ βάρος τοῦ ἀδελφοῦ ὡς ἑαυτοῦ. Προσφέρει δὲ ἀποδοῦναι τὸ ὀφειλόμενον, ἵνα ἡ εἰρήνη καὶ ἀγάπη ἐν τοῖς ἀγίοις. Οὕτως διακονεῖ ὡς μεσίτης, καθὼς ὁ Χριστὸς ἡμῖν.

10. Πῶς συνδέει ὁ Παῦλος τὴν ἀγάπην καὶ τὸ εὐαγγέλιον;

Ὁ δεχόμενος χάριν ἐν Χριστῷ, δεῖ καὶ αὐτὸν μεταδοῦναι χάριν τοῖς ἄλλοις. Ὀφείλομεν δὲ ἀλλήλοις ἀγάπην καὶ τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἐλάβομεν ἐν Χριστῷ. Οὐχ ἐξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ, ὁ Χριστὸς ἀφῆκεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο δεῖ ἡμᾶς χαρίζεσθαι ἀλλήλοις, καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ἡμῖν.

Philemon 20 ναὶ ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χριστῷ.

1. Τί ζητεῖ ὁ Παῦλος παρὰ τοῦ Φιλήμονος;

Ὁ Παῦλος βούλεται ὀνίνασθαι ἀπὸ τοῦ Φιλήμονος.

2. Ἀπὸ τίνος καὶ ἐν τίνι θέλει ὁ Παῦλος ὄνασθαι;

Ὁ Παῦλος θέλει ὄνασθαι ἀπὸ τοῦ Φιλήμονος ἐν κυρίῳ. Ζητεῖ γὰρ ὄφελος πνευματικὸν διὰ τῆς ἀγάπης.

3. Τί σημαίνει ὀνίνημι;

Σημαίνει δίδωμι ὄφελός τινι· ποιῶ καλὸν ἢ χαρὰν ἄλλῳ.

4. Τί σημαίνει σπλάγχνα ἐν ταύτῃ τῇ φράσει;

Σημαίνει τὴν καρδίαν, τὴν ἀγάπην, καὶ τὸ ἔργον τῆς ψυχῆς.

5. Τί σημαίνει ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ;

Ὁ Παῦλος βούλεται λαβεῖν ὄφελος ἀπὸ τοῦ Φιλήμονος ἐν κυρίῳ.

6. Ποῦ ζητεῖ ὁ Παῦλος γίνεσθαι ἢ ἀνάπαυσιν;

Ζητεῖ ὁ Παῦλος τὴν ἀνάπαυσιν γενέσθαι ἐν Χριστῷ.

7. Διὰ τί ὁ Παῦλος λέγει ὀναίμην;

Ὁ Παῦλος λέγει ὀναίμην διότι παίζει τοῖς λόγοις, κολλῶν τὸ ῥῆμα μετὰ τοῦ ὀνόματος Ὀνήσιμος, ὃ ἐστὶν ἐκ τῆς αὐτῆς ρίζης. Ὀνήσιμος γὰρ σημαίνει χρήσιμος ἢ ὠφέλιμος ἢ ὄνησις καὶ ὁ Παῦλος νῦν ζητεῖ ὄνησιν καὶ ὠφέλειαν ἀπὸ τοῦ Φιλήμονος ἐν κυρίῳ.

8. Διὰ τί ὁ Παῦλος λέγει ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα;

Ὁ Παῦλος πάλιν παίζει τοῖς λόγοις. Πρότερον εἶπεν ὅτι ὁ Φιλήμων ἀνέπαυσεν τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων. Νῦν οὖν παρακαλεῖ ὁ Παῦλος τὸν Φιλήμονα ἀναπαῦσαι τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ, τοῦτ' ἐστὶν τὴν καρδίαν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Φιλήμων ἐστὶν ἀνὴρ ἀγάπης καὶ παρακλήσεως· τοῦτο οὖν ὁ Παῦλος ἐλπίζει λαβεῖν ὑπὲρ τοῦ Ὀνησίμου.

9. Τί ἐστὶν τὰ σπλάγχνα;

Ὁ Παῦλος πάλιν παίζει τοῖς λόγοις. Πρότερον εἶπεν ὅτι ὁ Ὀνήσιμος ἐστὶν τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. Νῦν λέγει ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα. Ταῦτα οὖν δύναται σημαίνειν δύο πράγματα, πρῶτον μὲν τὴν καρδίαν τοῦ Παύλου, δεύτερον δὲ τὸν Ὀνήσιμον αὐτόν. Ἐὰν οὖν ὁ Φιλήμων δέξηται τὸν Ὀνήσιμον μετ' ἀγάπης, τότε καὶ ὁ Παῦλος ἀναπαύεται, καὶ ὁ Ὀνήσιμος δέχεται τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν. Τοῦτ' ἐστὶν μία πράξις, ἀλλὰ δις ἐργάζεται.

10. Πῶς δύναται ὁ Φιλήμων διδόναι ἀνάπαυσιν τῷ Παύλῳ καὶ πῶς ἀναπαύεται τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἐν Χριστῷ;

Ἐὰν ὁ Φιλήμων δέξηται τὸν Ὁνήσιμον ἐν ἀγάπῃ, ποιῶν ὅσα ὁ Παῦλος παρακαλεῖ, τότε πληροῖ τὸ θέλημα τοῦ Παύλου καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εὐρήσεται χαρὰν καὶ εἰρήνην ἐν Χριστῷ.

Philemon 21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ἃ λέγω ποιήσεις.

1. Ἐκ τίνος ῥήματός ἐστὶν Πεποιθώς;

Ἐκ τοῦ ῥήματος τὸ πείθειν ἐστὶν Πεποιθὼς.

2. Τί σημαίνει πεποιθώς;

Ὁ Παῦλος πιστεύει καὶ ἔχει πίστιν ὅτι ὁ Φιλήμων ποιήσει καθὼς λέγει.

3. Τί πέποιθε ὁ Παῦλος περὶ τοῦ Φιλήμονος;

Πέποιθε τῇ ὑπακοῇ αὐτοῦ ἐν κυρίῳ· πιστεύει γὰρ ὅτι ποιήσει ὁ Φιλήμων ὅσα λέγει.

4. Τί ἐποίησεν ὁ Παῦλος ἐκ ταύτης τῆς πεποιθήσεως;

Ἐγραψεν τὴν ἐπιστολὴν αὐτῷ, ἐλπίζων ὅτι ὁ Φιλήμων ὑπακούσεται μετ' ἀγάπης καὶ ποιήσει καὶ ὑπὲρ ἃ λέγεται.

5. Τί σημαίνει καὶ ὑπὲρ ἃ λέγω ποιήσεις;

Σημαίνει ὅτι ὁ Παῦλος πιστεύει ὅτι ὁ Φιλήμων ποιήσει πλεῖον.

6. Τί σημαίνει εἰδώς;

Εἰδὼς ἐστὶν μετοχὴ (participle) τοῦ ῥήματος τὸ εἰδέναι καὶ σημαίνει τὸ γινώσκειν. Δείκνυσιν ὅτι ὁ Παῦλος ἔχει γνῶσιν περὶ τοῦ Φιλήμονος, ὅτι ποιήσει καὶ ὑπὲρ ἃ λέγει.

7. Πῶς δείκνυσιν ὁ Παῦλος τὴν πίστιν αὐτοῦ εἰς τὸν Φιλήμονα;

Οὐ μόνον παρακαλεῖ, ἀλλὰ πεποιθὼς ἔγραψεν, ὅτι ὁ Φιλήμων ὑπακούσεται. Αὕτη ἡ πεποίθησις δείκνυσιν τὴν πνευματικὴν

κοινωνίαν αὐτῶν.

8. Πῶς ὁ Παῦλος τιμᾷ τὸν Φιλήμονα ἐν τοῖς λόγοις τούτοις;

Ὁ Παῦλος τιμᾷ τὸν Φιλήμονα διὰ τῆς πεποιθήσεως καὶ τῆς ἀγάπης. Οὐκ γὰρ ἐπιτάσσει αὐτῷ, ἀλλὰ γράφει πεποιθῶς ὅτι ὁ Φιλήμων ποιήσει οὐ μόνον ὅσα λέγεται, ἀλλὰ καὶ πλεῖον τούτων. Πιστεύει γὰρ ὅτι ἐστὶν ἀνὴρ πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ ἐργάζεται ἐν τοῖς ἔργοις ὡς μαθητῆς Χριστοῦ. Οὐδὲν διακρίνει, ἀλλ' ἐλπίζει εἰς τὸν κύριον ὅτι ὁ Φιλήμων πληροῖ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ ἐν τῇ πράξει.

9. Τί σημαίνει ὑπακοή;

Ἡ ὑπακοή ἐστὶν τὸ ἀκούειν καὶ ποιεῖν. Οὐ γὰρ μόνον ἀκούει ὁ πιστός, ἀλλὰ καὶ ποιεῖ καθὼς παραγγέλλεται ἐν λόγῳ καὶ ἐν ἀγάπῃ. Ἡ μὲν ὑπακοή ἐστὶν σημεῖον τῆς πίστεως, ἡ δὲ πίστις ἐργάζεται καὶ φαίνεται ἐν ἔργοις. Ὁ οὖν Φιλήμων, ὡς ἀληθινὸς μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ, δεῖ ὑπακοῦσαι τοῖς λόγοις τοῦ Παύλου ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ δέξασθαι τὸν Ὀνήσιμον ἐν ἀγάπῃ.

10. Τί μάθημα λαμβάνομεν ἐκ τῆς πεποιθήσεως τοῦ Παύλου;

Μανθάνομεν ὅτι ὁ πιστὸς διδάσκαλος καὶ κοινωνὸς πιστεύει εἰς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐν Χριστῷ. Ἡ δὲ πεποιθήσις αὕτη ἐστὶν πίστις καὶ ἐλπίς. Ὁ γὰρ Παῦλος πιστεύει καὶ ἐλπίζει.

Philemon 22 ἅμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.

1. Τί σημαίνει ἅμα;

Σημαίνει ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ ἢ μεθ' ἑτέρου πράγματος.

2. Πῶς ἄλλως λέγεται ἐτοίμαζέ μοι ξενίαν;

Ποίει μοι ξενίαν.

3. Τί ἐστὶν ἡ ξενία;

Ἡ ξενία ἐστὶν τόπος ὅπου ξένος μένει· δέχεται τις ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τὸν ξένον. Ὡς δὲ ἡ ξενία ἐστὶν οἶκος μικρὸς ὅπου ὁ

Παῦλος δυνήσεται μένειν.

4. Τί παραγγέλλει ὁ Παῦλος τῷ Φιλήμονι ποιῆσαι;
Παραγγέλλει αὐτῷ ἐτοιμάζειν ξενίαν.

5. Τί ἐλπίζει ὁ Παῦλος;
Ὁ Παῦλος ἐλπίζει χαρισθῆναι τοῖς ἀδελφοῖς.

6. Διὰ τίνων ἐλπίζει ὁ Παῦλος χαρισθῆναι;
Διὰ τῶν προσευχῶν αὐτῶν ἐλπίζει ὁ Παῦλος χαρισθῆναι.

7. Τί σημαίνει χαρισθήσομαι ὑμῖν;
Ὁ Παῦλος πιστεύει καὶ ἐλπίζει ὅτι ὁ θεὸς δώσει αὐτὸν πάλιν τοῖς ἀδελφοῖς διὰ τῶν προσευχῶν αὐτῶν.

8. Τί δηλοῖ ὁ Παῦλος περὶ τῆς προσευχῆς τῆς ἐκκλησίας;
Δηλοῖ ὅτι ἡ προσευχή ἔχει δύναμιν· διὰ τῶν προσευχῶν τῶν πιστῶν ὁ θεὸς δίδωσιν χάριν καὶ σωτηρίαν.

9. Τί δείκνυσιν ὁ λόγος τοῦ Παύλου περὶ ἐτοιμασίας ξενίας;
Δείκνυσιν δύο πράγματα· πρῶτον μὲν ὅτι ὁ Παῦλος ἔχει πίστιν ζῶσαν ἐν κυρίῳ, ὁ γὰρ θεὸς διὰ τῶν προσευχῶν τῆς ἐκκλησίας χαρίζεται αὐτὸν πάλιν τοῖς ἀδελφοῖς. Δεύτερον δὲ δείκνυσι τὴν πεποίθησιν αὐτοῦ εἰς τὸν Φιλήμονα, ὅτι οὐ μόνον ὑπακούσει περὶ τοῦ Ὀνησίμου, ἀλλὰ καὶ ποιήσει ἔτοιμον τὴν ξενίαν αὐτῷ. Πιστεύει δὲ ὅτι ὁ Φιλήμων δέξεται τὸν Ὀνήσιμον ὡς ἀδελφόν, καὶ αὐτὸν τὸν Παῦλον ὡς ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ. Ἡ δὲ ξενία γίνεται σημεῖον κοινωνίας πνευματικῆς καὶ ἀγάπης ἐνεργουμένης ἐν πίστει.

10. Πῶς φαίνεται ἡ κοινωνία τῶν πιστῶν ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ;
Ἡ κοινωνία τῶν πιστῶν φαίνεται ἐν τῇ προσευχῇ, τῇ φιλοξενίᾳ, καὶ τῇ ἐλπίδι· πάντες ἀγαπῶντες δέχονται ἀλλήλους ἐν Χριστῷ.

Philemon 23 Ἀσπάζεται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **24** Μᾶρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.

1. Τίς ἐστὶν ὁ Ἐπαφρᾶς τῷ Παύλῳ;

Ὁ Ἐπαφρᾶς συναιχμάλωτός ἐστὶν τοῦ Παύλου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

2. Τί σημαίνει ὁ συναιχμάλωτος;

Ὁ συναιχμάλωτός ἐστὶν δέσμιος· ὁ οὖν συναιχμάλωτός ἐστὶν ὃς μένει σὺν ἄλλῳ ἀνθρώπῳ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ.

3. Ἐν τίνι ἐστὶν ὁ Παῦλος συναιχμάλωτος;

Ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· οὐ διὰ κακίαν, ἀλλὰ διὰ τὸ εὐαγγέλιον.

4. Τί ποιεῖ ὁ Ἐπαφρᾶς τῷ Φιλήμονι;

Ἀσπάζεται αὐτὸν διὰ τοῦ Παύλου.

5. Τίνες ἄλλοι ἀσπάζονται τὸν Φιλήμονα;

Μᾶρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς ἀσπάζονται τὸν Φιλήμονα διὰ τοῦ Παύλου.

6. Πῶς καλεῖ τὸν Μᾶρκον καὶ τοὺς ἄλλους ὁ Παῦλος;

Καλεῖ αὐτοὺς συνεργοὺς αὐτοῦ.

7. Τί διδάσκει ὁ Παῦλος λέγων τὸν Ἐπαφρᾶν συναιχμάλωτον;

Διδάσκει ὅτι οἱ ἅγιοι δύνανται πάσχειν ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Ὁ γὰρ Παῦλος οὐ μόνος δέδεταί, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Ἐπαφρᾶ, ὡς μάρτυρες πίστεως.

8. Τί σημαίνει συνεργοί μου ἐν Χριστῷ;

Οἱ συνεργοί εἰσιν οἱ μετὰ τοῦ Παύλου ἐργαζόμενοι ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ εὐαγγελίου· οὐχ ὡς μαθηταὶ μόνον, ἀλλὰ ὡς φίλοι καὶ ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ.

9. Πῶς δείκνυσιν ὁ ἄσπασμός τὴν κοινωνίαν τῶν ἁγίων;

Ὁ ἄσπασμός ἐστὶν σημεῖον ἀγάπης καὶ κοινωνίας. Οἱ γὰρ ἅγιοι, ἐν ἄλλοις τόποις ὄντες, μνημονεύουσιν ἀλλήλων, καὶ εὐχονται καὶ ἀσπάζονται ἐν πνεύματι καὶ σαρκί. Ὁ ἄσπασμός δείκνυσιν ὅτι εἰσὶν ἐν κοινωνίᾳ, συνεργοῦσιν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, βοηθοῦσιν ἀλλήλοις, ἀγαπῶσιν ἐν Χριστῷ.

10. Τί μανθάνομεν ἐκ τῶν ὀνομάτων τῶν συνεργῶν;

Μανθάνομεν ὅτι τὸ εὐαγγέλιον αὐξάνεται διὰ πλειόνων προσώπων ἐν ἐτέροις τόποις, ἀλλ' ἐν ἐνὶ σώματι τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν ἐνὶ πνεύματι. Ἐκαστος δὲ ἐργάζεται κατὰ τὸ χάρισμα ὃ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θεοῦ. Οὐ μὲν πᾶς φαίνεται, ἀλλὰ πάντες ἐργάζονται εἰς τὸ ἔργον τοῦ κυρίου. Ἡ οὖν ἐκκλησία ζῇ ἐν κοινωνίᾳ· συνεργοῦμεν ἐν ἀγάπῃ, βοηθοῦμεν ἀλλήλοις, καὶ χαίρομεν ἐν ἔργοις τῶν ἀδελφῶν, ὥς ἐν σῶμα ἐν Χριστῷ.

Philemon 25 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν.

1. Τί δίδωσιν ὁ Παῦλος τοῖς ἀδελφοῖς ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς;

Τὴν χάριν τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2. Τί σημαίνει μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν;

Σημαίνει ὅτι ἡ χάρις ἐστὶν σὺν τῇ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ τῶν πιστῶν.

3. Τί ποιεῖ ὁ Παῦλος;

Εὐχεται ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας ἐν Κολοσσαῖς, ἵνα ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾗ μετὰ τοῦ πνεύματος αὐτῶν. Τοῦτ' ἐστὶν εὐλογία, μάλιστα ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς.



Commentary in Simplified- Ancient Greek

Philemon 1 Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν.

Ὁ μὲν Παῦλος ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἔγραψε σὺν τῷ Τιμοθέῳ, αὐτὸς δὲ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ἦν· νῦν δὲ ἔγραψε ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἐν τῇ φυλακῇ. Ὁ γὰρ δέσμιος ἦν ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, οὐχ ὡς δέσμιος ἀνθρώπων μένων ἐν τῇ φυλακῇ τῶν Ῥωμαίων, ἀλλὰ ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. Δέδεταί γὰρ διὰ τὸ κηρύσσειν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ μαρτυρεῖν περὶ τῆς ζωῆς καὶ ἔργου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς καὶ ὁ γράφων σὺν Παύλῳ· εἰργάζετο γὰρ ὥς κοινωνός τε καὶ συνεργὸς ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγελίου. Ὁ δὲ Φιλήμων ἐστὶν ὁ δεχόμενος τὴν ἐπιστολὴν. Ἡ γὰρ ἐπιστολὴ πρὸς αὐτὸν τὸν ἀγαπητὸν καὶ συνεργὸν ἐν Χριστῷ ἀπεστάλην ὑπὸ τοῦ Παύλου καὶ Τιμοθέου. Αὐτὸς δὲ καλεῖται ἀγαπητός, ὅτι λίαν ἀγαπᾶται ὑπὸ Παύλου καὶ Τιμοθέου· καὶ συνεργὸς ὅτι εἰργάζετο ἐν τοῖς ἔργοις τοῦ κυρίου σὺν ἄλλοις πιστοῖς ἐν Χριστῷ, μάλιστα δὲ ἐν τῇ κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ ἐν ταῖς Κολοσσαῖς.

Philemon 2 καὶ Ἀφία τῇ ἀδελφῇ καὶ Ἀρχίπῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ,

Ὁ Παῦλος καὶ Τιμόθεος ἔγραψαν οὐ μόνον τῷ ἀγαπητῷ Φιλήμονι, ἀλλὰ καὶ τῇ Ἀφίᾳ τῇ ἀδελφῇ, Ἀρχίπῳ τῷ συστρατιώτῃ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ κατ' οἶκον τοῦ Φιλήμονος. Ἡ μὲν Ἀφία, ἀδελφὴ καλουμένη, μετὰ τῶν ἁγίων κοινωνοῦσα τῆς πίστεως, μέλος ἐστὶν τῆς ἐκκλησίας· Ὁ δὲ Ἀρχίππος, συστρατιώτης ὀνομαζόμενος, ἐργάζεται σὺν τῷ Παύλῳ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ἀνὴρ πιστός. Ἡ δὲ ἐκκλησία, ἡ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Φιλήμονος συναγομένη, δείκνυσιν ὅτι ἐν ταῖς πρώταις

ἡμέραις τῆς ἐκκλησίας, οἱ πιστοὶ ἐκκλησίαν ἐποιοῦντο ἐν τοῖς ἰδίοις οἴκοις, ὅπου ἡ κοινωνία, ἡ προσευχή, καὶ ἡ διδαχὴ ἐγένετο ἐν ἀληθείᾳ.

Philemon 3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Χάριν καὶ εἰρήνην ἔδωκε τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ὁ Παῦλος ἀσπαζόμενος μετὰ τοῦ Τιμοθέου, οὐ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἀπὸ θεοῦ τοῦ πατρὸς καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ γὰρ θεὸς πατὴρ τῶν πιστῶν ἐστίν καὶ οἱ πιστεύοντές εἰσιν τέκνα θεοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, κύριος καὶ Χριστὸς ὢν, ἔχει πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ τιμὴν ὡς θεός. Τῇ μὲν οὖν χάριτι ἡμεῖς σωζόμεθα καὶ δυνάμεθα ζῆν ἐν Χριστῷ. Τῇ δὲ εἰρήνῃ ἔχομεν τὴν ἡσυχίαν τῆς καρδίας καὶ ζῶμεν μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Philemon 4 Εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε μνησίαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,

Παῦλος, πάντοτε προσευχόμενος τῷ θεῷ αὐτοῦ καὶ εὐχαριστῶν, δηλοῖ τὴν κοινωνίαν ἣν ἔχει πρὸς τὸν θεόν. Ἐμνημόνευσε δὲ τοῦ ἀγαπητοῦ Φιλήμονος ἐν ταῖς προσευχαῖς, οὐ μόνον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἤνεγκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. Εὐχαριστῶν οὖν πάντοτε καὶ μνησίαν ποιούμενος ἐν ταῖς προσευχαῖς, ὁ Παῦλος πάντοτε προσηύχετο καὶ ἔχαιρεν ἐπὶ τοῖς πιστοῖς. Τοῦτο γὰρ δηλοῖ ὅτι ὁ Φιλήμων, ὢν πιστὸς καὶ ἀγαπητός, ἐγένετο αἰτία τῆς εὐλογίας. Οὕτως ὁ Παῦλος, ὡς δοῦλος πιστός, ζῶν ἐν κοινωνίᾳ θεοῦ, πάντοτε ἐποιεῖτο μνησίαν τῶν ἀδελφῶν ἐπὶ τῶν προσευχῶν αὐτοῦ, μάλιστα τοῦ Φιλήμονος.

Philemon 5 ἀκούων σου τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν, ἣν ἔχεις πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους,

Ακούσας ὁ Παῦλος τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην, ἣν εἶχεν ὁ Φιλήμων πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, ηὐχαρίστει τῷ θεῷ καὶ ἔχαιρεν ἐν ταῖς προσευχαῖς αὐτοῦ. Ἡ γὰρ πίστις, ἐξ ἧς περιπατεῖ ὁ Φιλήμων, δηλοῖ ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ σωτὴρ καὶ κύριος αὐτοῦ καὶ ζῇ ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Χριστοῦ. Ἡ δὲ ἀγάπη αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους, δείκνυσιν ὅτι οὐ λόγῳ μόνον ἀγαπᾷ ἀλλὰ καὶ ἔργῳ, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ φαίνεται ἐν τῇ διακονίᾳ, ἣ γίνεται ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Ἐν γὰρ τῷ αὐτοῦ οἴκῳ συνήγετο ἡ ἐκκλησία, τοῦτο δείκνυσιν τὴν ζῶσαν πίστιν καὶ ἀληθινὴν ἀγάπην. Ταῦτα πάντα ἀκούων ὁ Παῦλος ἐμνημόνευεν αὐτοῦ ἐν ταῖς προσευχαῖς, ὡς μαθητοῦ ἀγαθοῦ καὶ πιστοῦ.

Philemon 6 ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν εἰς Χριστόν

Προσευχόμενος ὁ Παῦλος ὑπὲρ τοῦ Φιλήμονος, παρεκάλεσεν ἵνα ἡ κοινωνία τῆς πίστεως αὐτοῦ γένηται ἐνεργῆς ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν τοῖς πιστοῖς εἰς Χριστόν· ἡ μὲν κοινωνία δεικνύσα τὴν πίστιν τὴν πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ τὴν ἀγάπην εἰς τοὺς ἁγίους, οὐ παύεται, ἀλλὰ ἐν ἔργοις καὶ πράξεσιν δέικνυται. Ἡ δὲ πίστις, ἐν ἀληθινῇ κοινωνίᾳ ζῶσα, ἐργάζεται διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς διακονίας. Καθὼς οὖν ὁ Φιλήμων τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐκοινώνησεν, οὕτως καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ ἐν Χριστῷ ἔδωκεν· καὶ ἐν τούτοις τοῖς ἔργοις ἡ πίστις αὐτοῦ βλέπεται. Ἡ δὲ ἐπίγνωσις, οὐ μόνον γνῶσις τοῦ νοῦ ἀλλὰ καὶ πεῖρα ἢ γνῶσις διὰ τοῦ βίου, γίνεται ὁ τρόπος δι' οὗ τὰ ἀγαθὰ τοῦ θεοῦ φανεροῦται.

Philemon 7 χαρὰν γὰρ πολλὴν ἔσχον καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀναπέπνυται διὰ σοῦ, ἀδελφέ.

Χαρὰν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἔσχεν ὁ Παῦλος ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ τοῦ Φιλήμονος, ἀκούσας περὶ τῆς πίστεως αὐτοῦ πρὸς τὸν κύριον Ἰησοῦν καὶ τῆς ἀγάπης εἰς πάντας τοὺς ἁγίους. Ἡ γὰρ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Φιλήμονος οὐκ ἐκρύβησαν, ἀλλὰ ἐφαίνετο ἐν τοῖς ἔργοις. Τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἁγίων ἀνεπαύθη δι' αὐτοῦ, ὅτι ἔδωκε τὴν διακονίαν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Ἐκεῖ γὰρ ἡ ἐκκλησία συνήγετο καὶ ἠῤῥξανεν ἐν πίστει. Διὰ ταῦτα ὁ Παῦλος χαίρων, αὐτὸν ἀδελφὸν ἐκάλεσεν, ὅτι ἦν πιστὸς καὶ ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ. Ἐν δὲ τούτῳ δεικνύεται ὅτι οἱ πιστοὶ δεῖ ζῆν ἐν ἀγάπῃ καὶ βοηθεῖν ἀλλήλοις, ἵνα ἔχωσιν χαρὰν καὶ ἀνάπαυσιν ἐν τῷ κυρίῳ.

Philemon 8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσει σοι τὸ ἀνῆκον

Διὸ πολλὴν παρρησίαν ἔχων ἐν Χριστῷ, ὁ Παῦλος ἐδύνατο ἐπιτάξαι τῷ Φιλήμονι τὸ ἀνῆκον, ὡς ἀπόστολος τοῦ κυρίου καὶ συνεργὸς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡ δὲ παρρησία αὐτοῦ οὐκ ἦν ἐκ σαρκός, ἀλλ' ἐκ τοῦ πνεύματος, δοθεῖσα αὐτῷ ἐν Χριστῷ. Τὸ δὲ ἀνῆκόν ἐστιν τὸ δίκαιον καὶ ἀγαθὸν ἔργον, ὃ δεῖ ποιῆσαι τοῖς πιστοῖς. Ὁ οὖν Παῦλος οἶδα ὅτι ἐδύνατο προστάσσειν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, ἀλλ' ὡς φίλος καὶ ἀδελφὸς τοῦ Φιλήμονος, παρεκάλει ἐν ἀγάπῃ. Ἀληθινοὶ γὰρ φίλοι ἐλευθέρως λέγουσιν ἀλλήλοις τὴν ἀλήθειαν ἐν κυρίῳ. Οὕτως ὁ Παῦλος, ταπεινὸς καὶ πιστὸς, ἔγραψε πρὸς τὸν Φιλήμονα οὐχ ὡς δεσπότης, ἀλλ' ὡς ἀδελφός, βουλόμενος ποιῆσαι τὸ καλὸν μετὰ χάριτος.

Philemon 9 διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν ὡς Παῦλος πρεσβύτης νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ·

Διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, εἶπεν ὁ Παῦλος, τοιοῦτος ὢν ὡς πρεσβύτης καὶ νῦν δὲ καὶ δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ. Ἐδυνήθη γὰρ ἐπιτάξαι τὸ ἀνῆκον ἐν παρρησίᾳ, ἀλλ' ἐκλέγεται τὴν ὁδὸν τῆς παρακλήσεως, ἵνα μὴ ὡς δεσπότης, ἀλλ' ὡς ἀδελφὸς καὶ πρεσβύτης λαλή. Οὐ γὰρ καυχᾶται ἐν ἐξουσίᾳ, ἀλλ' ἐν ταπεινώσει, ὡς ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ δεδεμένος καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελίου πάσχων. Ἐδειξε δὲ ἑαυτὸν πιστὸν, οὐ ἐπιτάσσων ἐν ὀργῇ, ἀλλὰ παρακαλῶν ἐν ἀγάπῃ. Ὡς δὲ πρεσβύτης καὶ πατὴρ πνευματικὸς καὶ ἐν τοῖς δεσμοῖς αὐτοῦ ἔμενε πιστόν. Οὕτως ἡ ἀγάπη τοῦ Παύλου ἐγένετο ὁδὸς παρακλήσεως, καὶ ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ ἐδείχθη.

Philemon 10 παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς, Ὀνήσιμον,

Παρακαλῶν μὲν οὖν ὁ Παῦλος τὸν Φιλήμονα, ἐμνημόνευσε δὲ τὸν Ὀνήσιμον ὃν ἐγέννησεν ἐν τοῖς δεσμοῖς, τέκνον πνευματικὸν καὶ ἀγαπητόν. Ὁ Παῦλος, δέσμιος τοῦ Χριστοῦ καὶ πρεσβύτης γενόμενος, ταπεινῶς καὶ μετὰ ἀγάπης ἤτησε τὸν Φιλήμονα, παρακαλῶν μᾶλλον ἢ ἐπιτάσσων. Οὐχ ὡς ὁ ἔχων ἐξουσίαν, ἀλλ' ὡς ἀδελφὸς ὁ ἀγαπῶν ἐν δεσμοῖς, ἥτει ὑπὲρ ενός, ὃν ἐν τοῖς δεσμοῖς ἐγέννησεν εἰς Χριστόν. Τοῦτο γὰρ ὁ Παῦλος εἶπεν ἵνα ὁ Φιλήμων ἐν Χριστῷ βλέπῃ τὸ καινὸν Ὀνήσιμον, καὶ δέξηται αὐτόν. Καὶ οὕτως τὸν Ὀνήσιμον διδούς, οὐχ ὡς δοῦλον μόνον παρέδωκε, ἀλλ' ὡς πνευματικὸν τέκνον, ὃ δεῖ δέξασθαι οὐ μόνον κατὰ σάρκα, ἀλλ' καὶ ἐν κυρίῳ. Ἐν δὲ τούτῳ φανεροῦται ἡ δύναμις τῆς πίστεως, ἡ ποιεῖ τοὺς ἀδελφοὺς κοινωνοὺς ἐν Χριστῷ.

Philemon 11 τόν ποτέ σοι ἄχρηστον νυνὶ δὲ καὶ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον,

Ὁ Παῦλος γράφων περὶ τοῦ Ὀνησίμου, δηλοῖ τὴν μετάνοιαν αὐτοῦ ἐν Χριστῷ. Πρότερον γὰρ ἦν ἄχρηστος, μήτε ὠφελῶν μήτε διακονῶν τοῖς ἄλλοις, ὡς ὁ ζῶν χωρὶς πίστεως καὶ ἀγάπης. Νυνὶ δὲ χρηστὸς γέγονεν, ἔχων ἔργα ἀγαθὰ, διακονῶν τε καὶ βοηθῶν ἄλλοις. Ταῦτα δὲ ἔλεγεν ὁ Παῦλος ὅτι ὁ Ὀνήσιμος οὐ μόνον ὠφελεῖ ἐν τοῖς δεσμοῖς, ἀλλὰ καὶ τῷ Φιλήμονι δύναται βοηθηῖσαι. Τοῦτο λέγων, παρεκάλει τὸν Φιλήμονα δέξασθαι αὐτόν, οὐχ ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὡς ἀδελφὸν χρηστὸν καὶ ἀγαπητόν.

Philemon 12 ὃν ἀνέπεμψά σοι, αὐτόν, τοῦτ' ἔστιν τὰ ἐμὰ σπλάγχνα

Ἐγραψε περὶ τοῦ Ὀνησίμου ὁ Παῦλος, ὃν γεγέννηκε ἐν τοῖς δεσμοῖς, καὶ ἀνέπεμψεν αὐτόν πάλιν πρὸς τὸν Φιλήμονα. Οὐ πέπομφε αὐτόν ὡς δοῦλον μόνον, ἀλλ' ὡς ἀγαπητόν καὶ χρήσιμον ἀδελφὸν ἐν Χριστῷ. Πέπομφε γὰρ ὡς τὰ ἴδια σπλάγχνα, δηλῶν ὅτι σφόδρα ἀγαπᾷ αὐτόν καὶ λυπεῖται χωριζόμενος ἀπ' αὐτοῦ. Ἐποίησε δὲ τοῦτο οὐκ ἐξ ἀνάγκης, ἀλλ' ἵνα ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐλευθερίᾳ ὁ Φιλήμων δέξηται αὐτόν. Ὁ οὖν Παῦλος παρεκάλει ὡς πατὴρ ὅς ὁ πέμψας τέκνον, ἵνα ὁ Φιλήμων δεξάμενος τὸν Ὀνήσιμον, δέξηται καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ οὕτως πληρωθῇ ἡ κοινωνία ἐν κυρίῳ.

Philemon 13 ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ μοι διακονῇ ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου,

Ἐβουλήθη δὲ τὸν Ὀνήσιμον κατέχειν πρὸς ἑαυτόν, ὡς πιστόν καὶ χρηστὸν συνεργὸν ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου. Οὗτος δὲ ὁ ποτὲ ἄχρηστος, νῦν γέγονεν εὐχρηστος, οὐ μόνον τῷ Παύλῳ, ἀλλὰ καὶ

τῷ Φιλίμονι. Ὁ Παῦλος οὖν ἔλεγεν ὅτι ὁ Ὀνήσιμος ἦν ἕτοιμος διακονῆσαι ἐν τοῖς δεσμοῖς, ὡς εἰ ὁ Φιλίμων αὐτὸς παρῆν. Ἀλλ' ὁ ἀπόστολος, ταπεινὸς ὢν, οὐκ ἠθέλησεν ποιῆσαι τοῦτο χωρὶς τῆς γνώμης τοῦ ἀδελφοῦ, ἀλλὰ πέπομφε πρῶτον τὸν Ὀνήσιμον, ἵνα δέξηται αὐτὸν ἐν ἀγάπῃ. Καὶ διὰ τοῦτο ἐνισχύει τὸν λόγον αὐτοῦ λέγων ὅτι ἐβουλήθη αὐτὸν κατέχειν, ὅπως διακονῇ ὑπὲρ τοῦ Φιλίμονος. Οὕτως ὁ Παῦλος φανερῶς ἐμαρτύρησε τὴν μετάνοιαν τοῦ Ὀνησίμου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

Philemon 14 *χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθὸν σου ᾗ ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον.*

Ὁ μὲν Παῦλος ἐν ταπεινώσει καὶ ἀγάπῃ διδάσκει τὴν ἀληθινὴν φύσιν τοῦ ἀγαθοῦ ἔργου ἐν Χριστῷ. Οὐ δὲ ἐβούλετο ποιῆσαι οὐδὲν χωρὶς τῆς γνώμης τοῦ Φιλίμονος, τιμῶν τὴν ἐλευθερίαν τῆς καρδίας. Τοῦτο οὖν δείκνυσιν ὅτι τὸ ἀγαθὸν δεῖ γενέσθαι οὐ κατ' ἀνάγκην, ἀλλὰ κατ' ἐκούσιον, ἵνα ᾗ καρπὸς ἀγάπης καὶ οὐ τοῦ νόμου. Ὁ οὖν Παῦλος παρεκάλεσε καὶ οὐκ ἐπέταξεν, καὶ ἠθέλεν ἵνα τὸ ἀγαθὸν ἐξ ἐλευθερίας προέλθῃ. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ ὁ Παῦλος δίδασκει τὴν ἐκκλησίαν, δεικνὺς ὅτι ὁ θεὸς ἰλαρὸν δότην ἀγαπᾷ, καὶ ὅτι ἡ ἀγάπη πληροῖ τὸν νόμον. Ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ εὐρίσκεται ἡ σοφία τοῦ εὐαγγελίου, ἡ παρακαλεῖ μὴ ἐξ ἀνάγκης ἀλλ' ἐκ καρδίας πιστῆς πράσσειν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ.

Philemon 15 *Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς,*

Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὅτι ἔφυγεν, ὁ Παῦλος εἶπεν ὅτι ἐχωρίσθη. Οὐ μὲν ἡρνεῖτο τὴν ἀδικίαν τοῦ Ὀνησίμου, ἀλλὰ ἡλπιζεν ὅτι ὁ θεὸς

ἐπέστρεψε τὸ κακὸν εἰς ἀγαθόν. Ὁ δὲ Ὀνήσιμος ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα ὁ Φιλήμων ἀπέχη αὐτὸν αἰώνιον, οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὡς ἀδελφὸν ἀγαπητόν. Ὁ δὲ Παῦλος δηλοῖ ὅτι τὰ κακὰ τῆς ζωῆς οὐκ πάντοτε ἔξω τοῦ θελήματος τοῦ θεοῦ ἐστίν, ἀλλ' ὁ θεὸς ἐργάζεται διὰ πάντων εἰς ἀγαθόν τοῖς πιστοῖς. Ὁ οὖν Ὀνήσιμος ἐγένετο ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ θεοῦ εἰς σωτηρίαν καὶ πίστιν καὶ κοινωνίαν καινὴν. Οὕτως δὲ τὰ πρόσκαιρα κακὰ ἐγένετο αἰτία τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν. Ὁ οὖν Παῦλος παρεκάλει τὸν Φιλήμονα διὰ τῆς ἐλπίδος τῆς αἰωνίου κοινωνίας, ἵνα δέξηται τὸν Ὀνήσιμον οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὡς ἀδελφὸν ἐν Χριστῷ.

Philemon 16 οὐκέτι ὡς δοῦλον ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσω δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν κυρίῳ.

Ἐν δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ φαίνεται ὅτι ὁ Ὀνήσιμος οὐκέτι ἐστὶν δοῦλος ὡς πρότερον, ἀλλὰ πλεῖον τούτου, ἐκαλεῖτο ἀδελφὸς ἀγαπητὸς μάλιστα τῷ Παύλῳ, ὅτι ἐγεννήθη ἐν τοῖς δεσμοῖς, καὶ διηκόνει ἐν εὐαγγελίῳ. Ἡ γὰρ πίστις ἐν Χριστῷ ἀλλάσσει τὸν ἄνθρωπον· Ὁ μὲν πάλαι ἄχρηστος, νῦν δὲ γέγονεν εὐχρηστος ἐν διακονίᾳ καὶ ἐν ἀγάπῃ. Ὁ οὖν Παῦλος παρεκάλει ὅτι τὸν Ὀνήσιμον δεῖ δέχεσθαι ὡς ἀδελφόν, οὐ μόνον ἐν πνεύματι, ἀλλὰ καὶ ἐν σαρκί. Εἰ γὰρ ἦν τίμιος αὐτῷ, πόσω μᾶλλον τῷ Φιλήμονι, ὅς ἦν ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν κυρίῳ. Οὕτως ἡ πίστις ἐργάζεται καινὴν κοινωνίαν ἐν ἀγάπῃ καὶ ἀληθείᾳ.

Philemon 17 εἰ οὖν με ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ.

Ὁ μὲν λόγος τοῦ Παύλου, εἰ κοινωνός ἐστιν, δείκνυσιν τὴν ἀληθινὴν κοινωνίαν τῶν πιστῶν ἐν Χριστῷ. Ὁ δὲ κοινωνός ἐστιν ὁ κοινωνῶν

ἐν πίστει καὶ ἐν ἀγάπῃ, ὁ συνεργὸς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Διὰ τούτου τοῦ λόγου δηλοῖ ὁ Παῦλος ὅτι ἡ κοινωνία αὐτοῦ μετὰ τοῦ Φιλήμονος οὐκ ἐν λόγῳ μόνον ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐν ἔργῳ. Καὶ δὲ ὁ Ὀνήσιμος, ὃν γεγέννηκε ἐν τοῖς δεσμοῖς, προσφέρεται νῦν ὡς ἀδελφὸς καὶ συνεργός, οὐκέτι ὡς δοῦλος, ἀλλὰ ὡς μέλος τίμιον τῆς κοινωνίας. Οὕτως παρεκάλει ὁ Παῦλος, ἵνα ὁ Φιλήμων δέξηται τὸν Ὀνήσιμον ὡς τὸν Παῦλον αὐτόν, ἐν τιμῇ, ἐν ἀγάπῃ, καὶ ἐν κοινωνίᾳ ἐν κυρίῳ. Καὶ ἐὰν ὁ Φιλήμων ἔχη κοινωνὸν τὸν Παῦλον, ἀνάγκη ἐστὶν ἐν ταύτῃ τῇ κοινωνίᾳ τὸν Ὀνήσιμον προσλαβέσθαι, ὃς νῦν ἐστὶν ἐν τῷ σώματι τοῦ Χριστοῦ.

Philemon 18 εἰ δέ τι ἡδίκησέν σε ἢ ὀφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγα.

Ὁ μὲν Παῦλος ὡς πατὴρ πνευματικὸς τοῦ Ὀνησίμου, ἐν ἀγάπῃ γέγραφε πρὸς τὸν Φιλήμονα. Οὐ δὲ βεβαιῶν ὅτι ὁ Ὀνήσιμος ἡδίκησεν, ἀλλὰ καὶ εἶπεν εἰ τάχα ἡδίκησεν ἢ ὀφείλει, ὁ ἀπόστολος δέξεται ἐπ' αὐτόν τὸ βάρος. Παρεκάλει οὖν τὸν Φιλήμονα λογίζεσθαι τὴν ἀδικίαν ἢ ὀφειλὴν ἐπ' αὐτόν. Οὕτως ὁ Παῦλος ἐγένετο τύπος τοῦ Χριστοῦ, ὃς ἔλαβεν ἐφ' αὐτόν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ἵνα ἡμεῖς δικαιωθῶμεν ἐν αὐτῷ. Ἡ οὖν ἀγάπη τοῦ Παύλου οὐ μόνον ἐν λόγοις φαίνεται, ἀλλὰ καὶ ἐν ἔργοις, ἔτοιμος ὢν ἀποδιδόναι ὃ ὁ Ὀνήσιμος ὀφείλει. Οὕτως ὁ Παῦλος δείκνυσιν ὅτι οἱ ἅγιοι ὀφείλουσι βαστάζειν ἀλλήλων τὰ βάρη ἐν ἀγάπῃ, ὥσπερ ὁ Χριστὸς ἐβάστασεν τὰ ἡμέτερα.

Philemon 19 ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτὸν μοι προσοφείλεις

Γράψας ὁ Παῦλος ταῦτα τῇ ἰδίᾳ χειρί, ἐδήλωσεν ὅτι ἀληθινὸς καὶ πιστὸς ἐστὶν ὁ λόγος αὐτοῦ. Οὐ δι' ἄλλου, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Παῦλος

ἔγραψεν, ἐπαγγελλόμενος ἀποδιδόναι εἴ τι ὀφείλεται. Οὕτως δὲ ἔδειξεν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν μέριμναν αὐτοῦ περὶ τοῦ ἀδελφοῦ, λαβὼν τὸ βάρος ὡς ἑαυτοῦ. Καίπερ μὴ λέγων ὅτι ὁ Φιλήμων αὐτῷ προσοφείλει, ἀλλ' ἔμνησεν τῆς χάριτος, ἧς ὁ Φιλήμων ἔλαβεν δι' αὐτοῦ. Ἐν δὲ τούτῳ γέγραπται ὁ τύπος τῆς ἀγάπης, ὅτι ὁ πιστὸς οὐ μόνον παρακαλεῖ, ἀλλὰ καὶ πράσσει, διδούς τὸ ἀγαθὸν τοῖς ἀγίοις. Καθὼς μὲν ὁ Χριστὸς ἔλαβεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, οὕτως δὲ ὁ Παῦλος ἐλάβετο τῆς ἀνάγκης τοῦ Ὀνησίμου.

Philemon 20 ναὶ ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀναίμην ἐν κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Χριστῷ.

Ὁ μὲν Παῦλος ἀγαπῶν τὸν Ὀνήσιμον, ἐζήτησεν ἀγάπην πνευματικὴν παρὰ τοῦ Φιλήμονος ἐν κυρίῳ, τοῦτ' ἔστιν τὸ ὄφελος ὃ ἐζήτει. Καὶ γὰρ τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων, ἃ μὲν πρότερον ἀνεπαύετο ὑπὸ τοῦ Φιλήμονος, νῦν δὲ αἰτεῖται ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἵνα καὶ αὐτὸς ἀναπαύσῃται ἐν Χριστῷ. Καθὼς μὲν πρότερον ὁ Φιλήμων ἀνέπαυσεν τὰ σπλάγχνα τῶν ἁγίων, νῦν δὲ ὁ Παῦλος παρακαλεῖ ἵνα καὶ τὰ ἑαυτοῦ σπλάγχνα ἀναπαύῃται. Τὰ δὲ σπλάγχνα ταῦτα, ἧ ἡ καρδία, δύναται εἶναι καὶ αὐτὸς ὁ Ὀνήσιμος. Εἰ οὖν ὁ Φιλήμων δέξηται αὐτὸν ἐν ἀγάπῃ, τότε ἀναπαύεται ὁ Παῦλος. Τὸ δὲ ῥῆμα ὀναίμην μιμεῖται τὸ ὄνομα Ὀνήσιμος, ὅς ἐστιν χρήσιμος.

Philemon 21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ἃ λέγω ποιήσεις.

Ὁ Παῦλος πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ τοῦ Φιλήμονος, ἔγραψεν αὐτῷ, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ἃ εἶπεν ποιήσει. Ἡ δὲ πεποίθησις αὕτη ἐκ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς πίστεως ἐκπορεύεται, ἣν ὁ Παῦλος ἔγνω περὶ τοῦ

Φιλήμονος. Οὐκ ἐπιτάσσει, ἀλλὰ παρακαλεῖ, πεποιθὼς ὅτι ὁ Φιλήμων ποιήσει ὅσα λέγεται, καὶ ὑπὲρ ταῦτα. Ἡ δὲ ὑπακοὴ ἐν Χριστῷ οὐ μόνον ἀκοή ἐστίν, ἀλλὰ καὶ πρᾶξις τοῦ θελήματος τοῦ θεοῦ. Ὁ οὖν Παῦλος εἰδὼς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν τοῦ Φιλήμονος, ἐλπίζει ὅτι ὁ Φιλήμων ποιήσει πλεῖον, ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐν πίστει. Ἡ πεποιθήσις τοῦ Παύλου δείκνυσιν τὴν πνευματικὴν κοινωνίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Φιλήμονος πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἐν Χριστῷ.

Philemon 22 ἄμα δὲ καὶ ἐτοιμάζε μοι ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.

Ὡς ἐτι δέσμιος, ὁ Παῦλος παρήγγελλεν τῷ Φιλήμονι ἐτοιμάζειν ξενίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, ἵνα δεχθῇ αὐτόν, ὅταν ὁ θεὸς χαρίσῃται αὐτόν διὰ τῶν προσευχῶν τῆς ἐκκλησίας. Ἡ ξενία, ἣν παρήγγελλεν, οὐ μόνον τόπος ἀναπαύσεώς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ σημεῖον κοινωνίας καὶ ἀγάπης ἐν Χριστῷ. Οὕτως ὁ Παῦλος πιστεύων εἰς τὴν δύναμιν τῆς προσευχῆς, ἐλπίζει ὅτι ἀπολυθήσεται. Ἡ δὲ παραγγελία αὐτοῦ περὶ ξενίας δείκνυσιν τὴν πεποιθήσιν αὐτοῦ εἰς τὸν Φιλήμονα, ὅτι οὐ μόνον ὑπακούσει περὶ τοῦ Ὀνησίμου, ἀλλὰ καὶ ποιήσει ἐτοιμὴν τὴν ξενίαν αὐτῷ. Ἐπίστευεν δὲ ὅτι ὁ Φιλήμων δέξεται τὸν Ὀνήσιμον ὡς ἀδελφόν, καὶ αὐτὸν τὸν Παῦλον ὡς ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ.

Philemon 23 Ἀσπάζεται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **24** Μᾶρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.

Ὁ Παῦλος εἰσφέρει τοὺς ἀδελφοὺς οἱ μετ' αὐτοῦ εἰσιν, ἵνα τὴν κοινωνίαν τῶν ἁγίων δείξῃ. Ὁ μὲν Ἐπαφρᾶς, ὁ συναιχμάλωτος, ἐν δεσμοῖς καὶ ἐν πίστει κοινωνὸς τοῦ Παύλου γέγονεν· ὁμοθυμαδὸν

γὰρ πάσχουσιν ὑπὲρ τοῦ εὐαγγελίου. Οἱ δὲ λοιποὶ, Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λουκᾶς, συνεργοὶ καλοῦνται, ὥς οἱ μετὰ τοῦ Παύλου ἐργαζόμενοι ἐν τῷ λόγῳ καὶ τῇ διακονίᾳ. Οὐχ ὡς μαθηταὶ μόνον, ἀλλὰ ὡς φίλοι καὶ ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν πίστιν ἐνδεικνύουσιν. Ὁ δὲ ἀσπασμὸς αὐτῶν σημεῖόν ἐστίν ἀγάπης καὶ κοινωνίας· μνημονεύουσιν γὰρ ἀλλήλων καὶ εὖχονται ἐν πνεύματι καὶ σαρκί.

Philemon 25 Ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν.

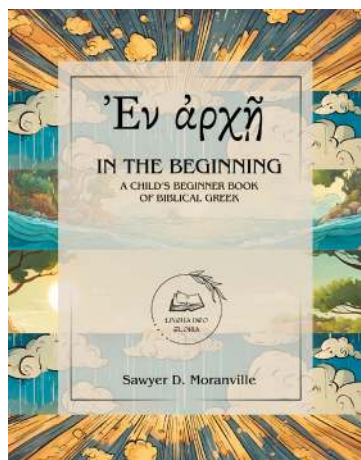
Ὁ Παῦλος προσηύξατο ἵνα ὁ θεὸς δῷ χάριν καὶ εἰρήνην τοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ. Ταῦτα δὲ λέγεται εἰς τέλος, ὡς εὐλογία καὶ εὐχὴ ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας. Ἐν γὰρ ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ, οὕτως ἐτέλει, παρακαλῶν τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν κυρίῳ εὐλογεῖσθαι. Ἡ δὲ εὐχὴ αὕτη σημαίνει κοινωνίαν πνευματικὴν καὶ ἀγάπην ἐν Χριστῷ. Ὁ γὰρ κύριος δίδωσιν τὴν χάριν αὐτοῦ, καὶ γίνεται ἀνάπαυσις καὶ χαρὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν.

Glossary

- 1 δέσμιος ‘prisoner’
Τιμόθεος ‘Timothy’
Φιλήμων ‘Philemon’
συνεργός ‘fellow worker,
co-worker’
- 2 Ἀφφία ‘Apphia’
ἀδελφή ‘sister’
Ἀρχιππος ‘Archippus’
συστρατιώτης ‘fellow soldier’
- 4 εὐχαριστεῖν ‘to give thanks’
πάντοτε ‘always’
μνεία ‘remembrance’
προσευχή ‘prayer’
- 6 κοινωνία ‘fellowship’
ἐνεργής ‘effective, active’
ἐπίγνωσις ‘knowledge’
- 7 παράκλησις ‘comfort’
σπλάγχχνον ‘inward parts’
ἀναπαυθῆναι ‘to be refreshed’
- 8 παρρησία ‘confidence’
ἐπιτάσσειν ‘to order’ (i.e. to
command)
ἀνήκειν ‘what is proper, fitting’
- 9 πρεσβύτης ‘elder’
νυνί ‘now’
- 10 δεσμός, ‘chains/bonds’
Ὀνήσιμος ‘Onesimus’
- 11 ποτέ ‘once, formerly’
ἄχρηστον ‘useless’
εὐχρηστον ‘useful’
- 12 ἀναπέμψαι ‘to send back’
- 13 βούλεσθαι ‘to plan, purpose’
ἐμαυτοῦ ‘myself’
κατέχειν ‘to hold fast to’ (i.e. to
keep)
διακονεῖν ‘to serve’
- 14 χωρίς ‘without’ (+ gen)
σός ‘your’
γνώμη ‘approval, consent’
ἀνάγκη ‘necessity’
ἐκούσιον ‘voluntary’
- 15 τάχα ‘perhaps’
χωρισθῆναι ‘to be separated’
ἀπέχειν ‘to receive in full’
- 16 οὐκέτι ‘no longer’
μάλιστα ‘above all’
πόσος ‘how much’
- 17 κοινωνός ‘partner’
προσλαβέσθαι ‘to welcome’
- 18 ἀδικῆσαι ‘to do wrong’ (to
someone)
ὀφείλειν ‘to owe’
ἐλλογᾶν (ἐλλογεῖν) ‘to charge to an
account’
- 19 ἀποτίσειν ‘to repay’
σεαυτοῦ ‘yourself’
προσοφείλειν ‘to owe in addition’
- 20 ναί ‘yes’
ὄνασθαι ‘to have benefit of’
- 21 ὑπακοή ‘obedience’
- 22 ἅμα ‘at the same time’
ἐτοιμάζειν ‘to prepare’
ξενία ‘a lodging place’
ἐλπίζειν ‘to hope’
χαρισθῆσθαι ‘to give freely’
- 23 Ἐπαφρᾶς ‘Epaphras’
συναϊχμάλωτος ‘fellow prisoner’
- 24 Μάρκος ‘Mark’
Ἀρίσταρχος ‘Aristarchus’
Δημᾶς ‘Demas’
Λουκᾶς ‘Luke’

OTHER FREE BIBLICAL LANGUAGE RESOURCES

Lingua Deo Gloria exists to serve the people of God by producing Biblical language materials for the global Church. These comprehensible input tools assist pastors and laymen in their study of the Scriptures. All of our works, including this book, are available for free PDF download at our website LinguaDeoGloria.com. Among these works are two children's picture books, one in Biblical Greek and one in Biblical Hebrew. We encourage families to download these books and print them off at home to enjoy learning Greek and Hebrew together. These books are also available to purchase at-cost on all major online book retailers (Amazon, Barnes and Noble, etc.).



7

FREE LIVE HEBREW INSTRUCTION

Another one of our free ministries is teaching Biblical Hebrew. Until we have a large enough base of donors, spots are limited. However, you may contact us at admin@linguadeogloria.com to see if there are open spots in our 12-week, online Hebrew courses. Our courses generally align with college and university academic calendars. If you would like to see more slots open in the future for others, we welcome donations.

SUPPORT AND CONNECT

If you enjoy this book and find it to be helpful for you and others in learning Greek, we would be ever grateful if you considered financially partnering with us to support more works like these. You may give via our website's giving platform (LinguaDeoGloria.com) or via mail: 680 Church Rd, Collegeville, PA, 19426.

We release all of our products for free PDF download on our website and sell our printed books at-cost to keep prices as low as possible for Christians across the globe who want to learn the Word of God in its original languages. These free works take a substantial amount of time to complete. Your support will grant us more time producing these materials to be freely distributed to many across the globe. This will forever remain a free service to the Church of the Lord Jesus Christ.

If you desire to be up to date with materials that we are working on or find out about recently released projects, you may subscribe on our website to receive periodic email updates. These will not be spam emails. You will learn about everything that we are releasing for free to the public.

ERRORS AND CORRECTIONS

If you find any errors in this book, please contact us directly at our email address. We are happy to receive your feedback and make this book better for the global Church. Your partnership with us in the perfection of these works is valuable!

ABOUT THE AUTHOR

SAWYER MORANVILLE received a Master's of Divinity from The Southern Baptist Theological Seminary in Louisville, Kentucky. After graduating, he moved to Jerusalem with his wife to study Classical and Modern Hebrew. There he received a Master's in Classical Hebrew through the Institute for Biblical Languages and Translation (now, The Whole Word Institute). Upon returning to the United States, he founded *Lingua Deo Gloria* Ministries, a 501(c)(3) non-profit dedicated to both producing free Biblical language materials for the global Church and freely teaching Biblical Hebrew to Christians both online and in-person. He also works for Graterford Bible Fellowship Church which is located in the Philadelphia Metro area.

MEZHUSEVI ZUTSO is a Bible teacher and biblical language instructor from Nagaland, India. He serves as the Director of the Institute of Ancient Greek at Warsaw Baptist Theological Seminary, Warsaw, Poland. He received a Master of Theology (Biblical Theology) from Evangelical Theological Seminary, India. He also studied Ancient Greek and Pedagogy—both Classical and Koine as living languages—at *Accademia Vivarium Novum*, Rome, Italy, and *Polis: The Jerusalem Institute of Languages and Humanities*, Jerusalem, Israel. Currently, he teaches Ancient Greek for beginners, active fluency and pedagogy for Greek teachers, as well as for Bible translation consultants and Bible translators. He employs the Nature Inductive-Contextual Method in his instruction of Ancient Greek.

